உ

சிவமயம்

திரிசிராமலைப்புராணமாகிய

செவ்வந்திப்புராணம்

சைவ-எல்லப்பநாவலரவர்கள்

இயற்றியது

இஃது

திரிசிரபுரம் - வித்துவான்

ம-ள-ள-ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை யவர்களாற்

பலபிரதிகளைக்கொண்டு பரிசோதிக்கப்பட்டு

திருத்தவத்துறைச்

சாமிசெட்டியாரவர்களென்னும்பெயரையுடைய,

தேவகோட்டை

ம-ள-ள, கருத்தர்செட்டியாரவர்கள்

கேட்டுக்கொண்டபடி

இஸ்தலம்.

ம-ள-ஸ்ரீ முத்துவேங்கடாசலசெட்டியா

ரவர்கள்புத்திரராகிய

எதிராசலுசெட்டியாரவர்களது

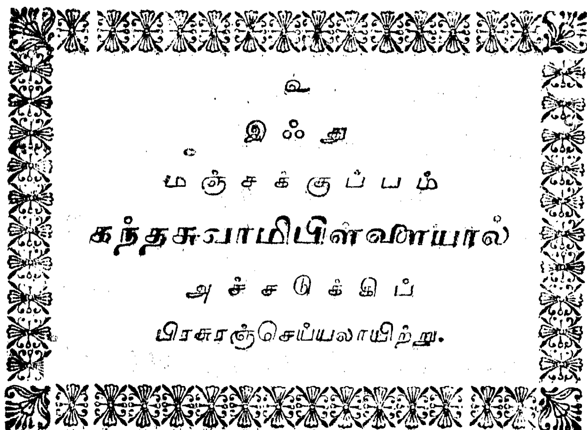
ஸ்ரீரங்கநாயகநிலவிலாசஅச்சுக்கூடத்திற்,

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

திரிசிரபுரம்.

சாலிவாகனசக௲ளாஎ௰ச, நிகழ்கின்ற,

விரோதிகிருது௵ மார்கழிமீ.

உ
இஃது
மஞ்சக்குப்பம்
கந்தசுவாமிபிள்ளையால்
அச்சடிக்கிப்
பிரசுரஞ்செய்யலாயிற்று.

உ

சிவமயம்

ஸ்ரீ செவ்வந்திப்புராணம்

பாயிரம்

(கலிவிருத்தம்)

அருமெறனுங்கடன்முகந் தடியர்சிந்தையாம்,......... *
பொருள்பெறு நிலஞ் சிவபோகமுற்றிட,............... *
வரமழை யுதவு செவ்வந்தி யானையின்;.................. *
திருவடியிணைமலர் சென்னிசேர்த்துவாம். .... *

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சொற்கொண்ட கிளியனையா ரனங்களுக்குந் துணையாகத் துணைப் புணர, விற்கொண்டு விளையாடுந் திரிசிரா மலையிலுறை விமலன் றன்னைப், பொற்கொண்ட நிறத்தானுங் கரியமுகி னிகர்வானும் புக ழாவண்ணம், மற்கொண்ட மிடற்றானைச் செவ்வந்திப் பெருமானை மன த்திற் சேர்ப்பாம். .... (க)

(கலிநிலைத்துறை)

துரிசிராமலை யடைந்திட வேண்டியே துதிக்கும், பரிசிராமலை வயற்கேணைகயற்கணம்பாய, மரிசிராமலை யிதலிருகணைகளால் வயங் குந்; திரிசிராமலை யிறையவர் மலர்ப் பதஞ் சேர்மின். .... (உ)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

பனிகொள் வரையிற் பிறந்தபிடி பரனு ரிடத்திற் படர்ந்தகொடி, முனிவரிமையோர் மகிழ்வுற முப்பத்திரண்டும் வளர்த் தருளும், வனி தை வடிவேலனைப்பயந்த மடந்தை மட்டு வார்குழலா, ளினியபதமா மிருபோதுந் தலைமேற் றரிப்பா மிருபோதும். .... (௩)

கலிநிலைத்துறை

மருப்பதா மெழுத் தாணியா லாயிர மாற்றுப், பொருப்ப தாந் தனி யேட்டிலே பாரதப் பொருளை, விருப்பதாம்படி யெழுதிய வரி

முகவிலர்; திருப்பதாம்புய மலரினை யிறைஞ்சுவாஞ் சிரத்தால்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

[illegible] ஞானி யுடைக்கருமாலை புகழ்வாட்டி, மேக
[illegible] மிடைமிடை [illegible] நோக்க
[illegible] நிருக்கும் வெற்றி, வாகைமேகம
[illegible] வேலை. .... (௫)

கலித்துறை

[illegible] முராக அடைந்து வாட் தி[illegible]
[illegible] புயகமலத் தாட்புயதாவா, [illegible]
[illegible] ரவுணிடன் றன், முடைட [illegible]
[illegible] முதம்தனே. ...... (௬)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

[illegible] சமயத்தை நீங்கிச், [illegible]
[illegible] சைவ, [illegible]
[illegible] கடந்த நாவுக்கர[illegible]
[illegible]. .... (௭)

வேறு

[illegible] பெருமா நிலத்[illegible]ருந் தீரத் தீரத் தொக் கடலித், [illegible]
[illegible] படிகளுச் [illegible],
[illegible] பரவி யோ ராயிரம் பொருளொரு மொ
[illegible], [illegible] பெருமாள் பதத்தை வண
[illegible]. .... (௮)

கொச்சகக்கலிப்பா

தே[illegible] வாசகக் [illegible] கோலை, [illegible]
[illegible] நாடகன, [illegible] கங்கை [illegible] மாணிக்க
வாசகனை, [illegible] யிரும்பாது [illegible]. (௯)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

[illegible] கொணர்ந்து [illegible]
[illegible] யாவரை [illegible] யவற் [illegible]
வேண்டி, [illegible] நிறைத்து வைத்த கலச[illegible]
[illegible] தாளைத் [illegible] தாளை
[illegible]. .... (௧௦)

வேறு

நாவலர் தீயிற் இட்டா நவமணி பொரிந்த [illegible], மேவருந்
திரிபுர [illegible] மணிபுனைவி [illegible] பாவருந் [illegible]
[illegible] பதுமை [illegible], [illegible] பெயரதி
[illegible]. ௧௮

பாயிரம் முற்றியது.

திருமணச்சருக்கம்.

[illegible]

[illegible] கரா[illegible] பசித்தோம், புலிக்சாக
[illegible] பெருகு[illegible]
[illegible] கரா[illegible]
[illegible] விழிக்
[illegible] புலி [illegible] பாலுண
மரபு, [illegible] விலங்குடனே புடகள். .... (௨)
[illegible] பருகு [illegible] சிலருந்தியும் பசி
[illegible] நின்றாய்;
[illegible] புரிந்த [illegible]. .... (௩)
[illegible] பொரங்
[illegible] மேற் குருவி
[illegible] தயங்கு செய்[illegible].
[illegible] வருந்
[illegible] ......(௫)
[illegible] மணவி
[illegible] பொலி [illegible]
[illegible] மேல் விரி செறிந்த. ...... (௬)
[illegible] முடி [illegible]
[illegible] வெழுப் பரி
[illegible] முனிவன் (௭)
[illegible] புரி
[illegible]

த்தியன் புலகன்; பரிந்து மற்றுள விருடிக ளனைவரும் பகர்வார். (௮)

அறுசீர்க் கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

வேத்தி நறுங் கொடி படருங் கொழு கொம்பே யாகமத்தின் வே
ரோ ஞானப், பாதவமே பர போக மதுநிறைந்த வானந்தப் பழமே
யோக, மாதவ ரென் சநானந்த முனிவரொரு மணி பிறந்த வரையே
தெய்வச்; சோதமனென் சோதமிலா வொரு முதலே நிறைந்த பெருங்
குணத்திறனே. .... (௯)

கலி நிலைத் துறை

தொல்லை நூலுள கதை யெலாம் விரித்து முன்சொன்னீர், வல்லி
யாகநூர் தெக்கண கயிலை யின் வரவைச், சொல்ல வேண்டுமென் று
ரைத் திரு மருங்கினுந் துதித்தார்; நல்ல வாசக மிதுவென வவருட
னவில்வான். .... (௰)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

தெக்கண கயிலை யென்னுஞ் சிராமலைப் பெருமை யெல்லா, நக்க
னார் குமாரர் நந்திச் சனற்குமா ரர்க்கு நல்க - வக்கணுஞ் சனற்குமா
ரரறைந்தன ரெமக் கெமக்கு; முக்கண ரருளினாலே மொழிகுவாம் விரு
ம்பிக் கேண்மின். .... (௰௧)

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

சூத முனி முனிவரர்க்குப் பரிவாற் சொன்ன, தோற்றமிகு சிவபுரா
ணத்திற் கண்டு, சோதமனார் பலமுனிவர் விரும்பிக் கேட்பக் கூறியபி
ன்னுஞ் சிராமலையின் புராணந் தன்னை, வேதமறை வடநூலைத் தமிழ்
நூ லாக்கி யினிய சருக்கங்க ளொரு பதினொன்றாகப்; போத மிகு
திரு விருத்த மைஞ்ஞூற் றைம்பா னிபொருந்திட விக் கதை விரித்து
ப் புகல லுற்றேன். .... (௰௨)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

சிவ வடி வாகுமிந்தத் திருக்கதை யறங்களாகு, நவ மிகு பொருளு
மாகு நயந்த பேரின்ப மாகுந், தவமுயர் வீடுமாகுந் தவத்தி னற்பய
னுமாகு; மூவமையின் ஞான மாகு முண்மையி னுணர்ந்தபேர்க்கே.
வருமலைக் கொழுந்தாங் கங்கை மௌலி தென் கயிலை யென்னுந்
திருமலைக் கொழுந்தாய் நின்ற சிவன் கதை சனனமென்னுங் - கரும
லைக் கொழுந்தை வாட்டுங் கதிர்கொடும் பாவப் பஞ்சாம்; பெருமலை
க் கொழுந்தீ யென்றா லதனலம் பேசலாமோ. .... (௰௩)

கலிவிருத்தம்

ஹரித்திடுந் திரிசிரா சொல்லுஞ் சொல்லினன், மதிச் சடை முடி
யினன் வரங் கொடுத்தலா, லுதித்திடு மளவைகட்ட யொப்பதாகுமப்;
பதிப்பெயர் திரிசிராப் பள்ளி யானதே........................(௰௫)

அத்தலந் தனக்கிணை யமரர் நாட்டிலை, யித்தலத் தூளதென வியம்
ப லாகுமோ, வித்தக விலிங்கமத் தீர்த்த மேன்மையவ்; வுத்தம தல
த்தலா லுலகில் வேறுண்டோ.................................(௰௬)

அறு சீர்க் கழி நெடி லடி யாசிரிய விருத்தம்

அப்பதி நினைந்த பேருக் கமரர் தம் பதவி யுண்டா, மப்பதி கண்ட
பேருக் கயன் பதத் தடைய லாகு, மப்பதி தனி லிருந்தா லரிய மால்
பதவி யுண்டா; மப்பதி தனிற் பிறந்தா லரனை யிருக்க லாமே.

வேறு

அன்ன தான மொருவர் தமக் கந்தப் பதியி னளிப் பவர்கள்; கன்
ன தானக் கரிமகவா னனையே மூலருங் காத்தருள்வார் - சொன்னதா
ன முதலாகச் சொன்ன தானங் கோடிப் பமொன்று; லென்ன தானங்
கரிய தவர்க் கெல்லாப் பொருளு மெளிதாமே. ....(௰௭)

வேறு

ஒருவருக் கிருக்கை யீந்தோ ருப்ப ராய் வாழ்வ ரன்றி, யிருவருக்
க ளித்தா லந்த விந்திர னுவரங்கே, மருவுறப் பூசைபண்ணுவந்தினைப்
பாற வன் பாய்த், திரு மடங் கண்டோ ரந்தச் சிவ னவ ராவர் தாமே.

எண் சீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

வேதமுங் கண் டிறைஞ்சு சிராமலைப் புராணம் விளம்பிய சொற்
பொருளுடனே விரிப்போர் கேட்போர், போதகஞ்சேர்புரந்தரன்
போ லுலக மெல்லாம் புரந்திடுவர் வினைதவிர்வர் புகழுண்டாவ, ரோ
தமுறு பிணி தீர்வர் பகையை வெல்வ ரெண்ணின் மைந்தருண்டா
வ ரிகத்தின் மேனு, மாதவன் சந்திரன் முகுந்தன் பிரமன் றேவர்க்
கரிதான பதத் துணையு மடைவர் தாமே.. ....(௨௰)

கலிநிலைத்துறை

பருவமே கலை யிரதி நாயகன் கிளிப் பரியு, மருநிறைந்ததார் முரு
க வேண்டாத்திடு மயிலுந், திரு மணந் தவன் கழுழனும் பறவைநே
ரிமமு; மிரு மருங்கினுஞ் செறிந்தது கயிலை யோதிடமே. ... (௨௧)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

அளியார் கடுக்கை நறுமலரு மணியார் சுடிகை யாடரவும், பிளவார்

மசிபுமபனீ திருநாம்பெருமானிருக்கும் வெள்ளிமலை - உமையார் புவனமொரு நான்காறும் விளக்குமண்டகடாகமெனு; மிளமேவாதிமத் திலை மேபடை வயிற் றிருக்கு மண்ட மெனலாமே. ....(௨௨)

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

சோதிமணிப்பினை யாதியரவந் தூடு சடையன் மேருடு கமழுங், காதி லயிர்க்கும் போல வாசுங் காழிப்பிறையுங் கூறு தமிழின் - பாதமலம் பாடுமவாதம் பாத கமலம் பாறியசமும், போது செறியும போது விரியும் பூவை மருவும் பூவை மருவும். ....(௨௩)

கோடு செறியும பாணியமருங் கோகநகனுந தேட வரியன், றேடுமலரன்பாக விழியுன் பாக மொருவர் றேவரிறைகொண், டாடு மயிலை காள முகில ணையாடு மயிலன் றூர்ந்த சழலனு; சூடு மரவ றடு மொருவன சேறுமரியுமயபனிமலையே. ....(௨௪)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

வள்ள லணிநத விளமதியின் மலர ந்த வலாத சனையிற், கள்ள நெகிழும் பொருட்டு மலர்க கமலம் விரியக் காலையிலும், பள்ளியரவஞ் சொரியு மணி விரிக்க வொளி ராய பொரிக கனலின; வெள்ளி யுருகி விழுவதெனப் பெருகும் வெள்ள வெள ளருவி....... ..(௨௫)

கலிநிலைத்துறை

அந்த மால்வரைக் கொருபுடை யடர்தன ரன்ம, யிந்திராதியர் மருத்துவர் வசுக்களுருத்திரர், ராதியா சித்தா சாரணர்கள் விந்தையர், நந்தி வாகனர்க்கட வர் ரிவர் நாகா. ..... (௨௬)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

துங்கமுமேழும் முதரித்தருக சரில ந்தருவ ய தந்துச சோதியான, செங்கயிலையை பிரமபேதசி கயிலைமலை மாதிருவருசெய்யமூர்த்தி மங்கைபங்கரயுக ராம்பார்த்து நிருசி யாரி தூவிமலை வம்வாயினமுன்னே; யங்கொருதிசை கனிலிருந்தி ரவ ாவ தாமரு ப்புமிட மறிந்துதாமே.

வேறு

ஆனாரனகண முழுவிடம பா சிருசர பிரமயோர்க் கருகாகப் பாராமலைத்து மொருபா போனமுத ரிக்கும்பணிவேந்த மேவுராயிரநு செம்முடி டணிகர் ர ர் போ லொளி பரப்ப விராயிர நறபிறை போர்ப்பதல் முமி வே.(௨அ)

செய்பவர் ந விருபாறுந்த சகம காட்ட, வெய்ய நெடிய வாளெயிற்றின் விருள் தோன்ற, வைய

னாடி கண்டிடைறைந்சு மதிற் கீனாந்தா னவனை யமரா ரொன்றுஞ்; கையினி னைறந்சிவிருந்கை யபிரிந் திருந்தி மகிழ்வாற் கட்டுறையப்பார். (உ.கூ)

வாயு வன்னை பஞ்சடைக்குந் திருமா லுயிலு மாலரனை மீட், யாய விடமாம் யாக்கையமைந் தரசு ரணியு மருமீ பணியே, தாயருத்திர மெனவுலகைத் தலைபிற சுடையாக் கிரிப்பீபாமேன; தூய பொருளே புனக்குறிகருளாரோ வுலகிற் சொல்லாயே............................. (௩0)

என்ன வுரைக்க மிகநாணி யொடுங்கு மனத்தி னிமையோர்கள், சொன்ன மொழிக்குத் தாழ்ந்தவுரை பலவுமுரைத்துச் சுடிகைமணி, மின்னன் நெடிய கயிலைமலை வேரோடிய தூ போலொர் புடை; மன்ன விருந்தான் சதா சதியு முரைத் தாய் பொருத் வழுவுரையே. (௩க)

வெறு வே று

கண்ணிலா தானைக் கருசக் கண்ணனென்ன் றுரைப்பார் போல, நண்ணிய செவியிலானைக் காலிலா நடையினானை, நியண்ணிய விருநாவானை விடஞ்செறி யெயிற்றி னானைப்; புண்ணிய விமையோர் சொன்ன புகழ்ச்சிதான் பொய்மையேயாலும். .... (௩உ)

அமையமேவ யுலகமேழுந் தரித்திடுமரசே யென்றென், திமையவர் முனிவர் கூற விதிப்பையடா லகந்தையுற்று, புமையவு மேவலாமேல புலகொளுந் சுமந்தாய் கூலிச்; சுமையவர் சுமப்ப தெல்லாம் புகழ்ச்சியோ சொல்லுவாயே. .... (௩௩)

படித்திடும் பாயுந் தாங்கும் பணியுமா னதுவே மேமென்யை, விடுத்திடின்வலியையெல்லா வுயிரினும் விசேடதானே, படுத்திடா திருக்கிலிந்த வுலகொழு மமையவ தெங்கே; கடுத்தனை யிறைக்கு நீயே காப்பவனெனவுஞ் சொன்றுன். .... (௩௩)

என்றனு மனத்தன் கூறீ மிமையவர் முனிவர் முன்னே, வென்றிகனுரைத்தாயுன்னை விழுங்கிடுற் கதி வேறுண்டோ, பொன்றுவைவிடுத்தேதன் யானீ திருக்க விப்பொருப்பைச் சுற்றி; நின்றுடன் மறைப்பே னுன்றன் வலியினு னெகிழ்க்க வென்றான். .... (௩௫)

கவிநிலைத் துறை

தேவரோபருத்தறிகவென் சிறப்புமன் சிறப்பு; மேமவுமென்றெழுந் தனந்தனுமறைத்தனன்வெற்பைக், கோவுமின்பழங்கொழு நனிலுன்றிறைஞ்சுநற்குலத்துப்; பாவுமங்கையர்மனமெனப்பு ரையறும்பாடியே.

அரனமர்ந்தநாளவிடப்படாதநாளதனுற், பாவுவிவளியங் கயிலையும் பழதிய படிக்கோ, விரு பதங்கையா னெடுத்தநா னெகிழ்ந்தரள

தென்றே; புனையறும்பெரும் புரியினால் வளைத்தது போலும். (௩௭)
பங்க மின்றியே கற்பகத் தருவின் மேற் படர்ந்திட்; டெங்கு மாய் வளைத் தழுந்திய பெருங் கொடியெனவு; மங்க மெங்கணு முருகவே கொழுநனையணைக்கு,மங்கைமாரிருகரங்களாமெனவும்வளைத்தான்

| வந்து கால் புகா விடங்களிற் றலைகளை மடுத்துச்; சிந்தையானதும் புகாவகைமறைத்தனன் சேட;னந்தவேலையி லமலனை யிமையவரடை ந்தார்; கந்தமார்தரு சதாகதியவையெலாங் கண்டான். ...... (௩௯)
வெற்பெலாஞ் சிறை யுடைமைபோற்பறந்திடவிசும்பிற்; கற்பகங் கள்போ லிலத்துள தருக்கண் மேற்சாணச்; சர்ப்பராசனுக்கிறுதியெ ன்றனைவருந்தளர; வற்புதத்தினால்மறைந்தனன் வளைத்தனனடர்த்தான்.

கலிவிருத்தம்

எட்டர விளைத்தன விளைத்தகளி றெட்டு; மட்டதிசைசுற்றின வமை ந்த வரை யெட்டு; மிட்டமுறு தண் கடல்க ளேழு முகி லேழு, மட்ட று வளைந்த புனல் வற்றி யொழி வுற்ற. (௪௧)
அடுக்கழிவு பட்ட புவனத்திர ளனைத்து; முடுக்கள் சிதறிப் பொரி யிறைத் ததனை யொத்த; கொடுக்கு மமிர்தத்தினை யிறைத்துமதி குன் றித்; தடித்து நெய் வடித்து தரு தட்டினை நிகர்த்தான். (௪௨)
ஆதவன் வருந்திசை யகன்று தடு மாறிச்; சோதியு மகன்றது துள ங்க வோரு பூதம்; பூத மொரு நாலு நிலை போய் நடு நடுங்கிப்; பேத முறு கின்ற துயர் பேச வெளி தாமோ. (௪௩)

அறுசீர்க் கழிநெடி லடி யாசிரிய விருத்தம்

தக்க பவனனறைந் திர்த்துச் சுழன்று நடுங்கிச் சலித்திடவு; மிக்க நகமும் பன்னகமு மசையா திருந்த மேதினியி; னக்க னமலன் றிரு ப்பாத மறவா துணைக்கு நான் மறையீர்; | மேடைக்கு ளடைத்த கனக மொரு காலா லவிழ்க்கப் படுங் கொல்லோ. (௪௪)
வெற்றி யனந்தன் படைத்ததுகண் டயர்ந்து பவனன் மிக நாணிப்; பற்றியுயிரின் பரப்பையெலாங் கொடு போய்ப் புகுந்தான் பாதலத்தி னுற்றவுலகத் துயிர்களெலா மசையாதிருந்த வோவியம் போ; லற்ற மதனைக் கண்டருள் புரிந்தா னடியார்க் கெளிய வற்புதனே. (௪௫)

வேறு

நிலைத்திடு நன்மைகூறி நிமலனும்பணியேநீயா; முலைத்திடும்பணி கேளென்றான் வினவினா னுரகவேந்தன்; வரைத் தடம் படத்தினாலே மறைத்தது சிறிதுவாங்கித்; திரைத்திட்வேண்டுமென்றனனந்தனைத்திற

பே[illegible]தான். .... (௪௮)

கலித்துறை

வந்தவாயுதம் [illegible] வரை [illegible]
பற்[illegible] [illegible]
[illegible]; [illegible]

முன்னர் [illegible]
திரு [illegible] [illegible]
[illegible]; [illegible] .(௪௯)

வெள்ளிமால் வரை [illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible]

பக [illegible] போ[illegible]
[illegible] [illegible]; [illegible]
[illegible] .... (௫௰)

ம[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible];
[illegible] .... (௫௧)

இப்[illegible]
[illegible]
சன்; [illegible] .... (௫௨)

அ[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
பத்தி செய்து மரு[illegible] [illegible] பல[illegible] .... (௫௩)

அநுமுதி[illegible] [illegible]
[illegible] பாத[illegible]யும், [illegible]
சார; முனிவர் [illegible] [illegible] மொழிவாம். ... (௫௪)

திருமலைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகப் பாயிரமுள்ளிட்டுத் திருவிருத்தம். (௭௫)

பிரமதேவ னசத்தியந் தீர்ந்த சருக்கம்

கலிநிலைத்துறை

கோதை நாரியைச் சிலை வடிவாக்கிய குரிசில், பூதராதிகட் கரசெனப் பொருப்பினைப் படைத்த, வேதநாரதற் றவஞ்செயுங் கதையினை விரித்திடுங்; கோதுவின் மனக்கோதம முனிவரன் மொழிப்பான். .... (௧)

முன்னமேயொருகாரணத்தாலரன் முகுந்த, னன்னவாகன னென்றுவ ருமொருதலத் திடைந்தார், மன்னுமேழிசை நாரத னவ்வயின்வந்தான்; கன்னிபாகனை மாயனைப் புதுமனைக் கண்டான். .... (௨)

அன்று மூவரைப் பொருவிலே யிறைஞ்சி நின்றவனு, மின்று நானின்றறிந்தியந்திறப் பெரியவற் றென்று, சென்றுபோயினன் றெளிவிலா மொழியினுற்றிகைத்தார்; துன்றுவானவரானவரிருடிகடொகைப்பாய்

௩ கலைகநாரதற் கழங்கிய மொழியினைக்கமலத், திலகுவேதியன் றனதென வரிதன தென்றான், மலைவு கொண்டன ரெழுந்தனர் பொருதனர் வலியார்; உலகமெங்கணு நடுங்கின விமையவ ரொளித்தார். (௪)

சோதியம்படத் தெசுடரிலிங்கமாத் தோன்ற, வேதநாரணர் பயந்திருவேமென வியந்தார், பாதமீதிதற்களவுகா ணிலையெனப்பகர்ந்தா, ராதியந்தமீதறிந்தவர் பெரியரென் றறைந்தார்................ (௫)

பொருவிலா வரியேனமாய்ப் புதலப்புகுந்தான், விரைவிலுலடி, தேடிவானிசைந்திடும் விருப்பாற், பரவுமோதிம வேதிம மாகிமேற் பறந்தான்; கருதி வாணிநுஞ் செம் பொனூட் டிடத்தினுங் கண்டான்.

வீரபத்திர புவனமுந் தேடினன் மிசையிற், பார வித்தியா கலைக் குளா புவனமும் பார்த்தான், காரணத்திறனை முந் கொழுந்தெனு முடி காணு; னாரணத்திறனி சிறையிலா முதிர்ந்தினைத் தயர்ந்தான், (௭)

வெய்யதுயரிர்த்தன விரங்கின னிரங்கிடும் வேலைச், கைதையிற் பெருமடல் வர டகிழ்ப்பிறந் கண்டா, னெய்தியதற்கமா மடலினைத் தகைத்து கொண்டெதிரோ; நாட்கிநீ வருஞ்செயலினை நவிலுவா யென்றான்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

அங்கேதகையும் பெரிதுய ரமன்னந்தனைப் பார்த்தலர்முகத்துச், செம்மைகதங்கப் [illegible]மொழிப்புஞ் சிவனார் கனகத் திருமுடிமேற், கொம்பே தக [illegible]த்தே னிதென்குறையென்ன;

விங்கே தகையு மோதிழுமே யெவ னீவரவே தென்றதுவே. ..: (௰)
என் பேரயனென் றுரைத்திடுவா ரெழு பூதலமு மென்செயலே,
முன்போர் தினத்தி னெடியவற்கு மெனக்கும் பகைபாய்முனிவாகி;
பின் போலெழுமித் தழலி லிங்க முதலீறிடையே விதிப்பவரோ; வன்
போ ரெனவே யெடுத் துரைத்தோர் திருமால் வராக வடிவாகுவன்.
மண்ணிற் புகுந்தே யடி தேடப்பாதாளத்தின் வகை யடைந்தான்,
விண்ணிற் கிடையே யோதிமமா யெழுந்தேன் மிகவும் விரைவாகிக்,
கண்ணிற் குறித்தே னெத்திசையுங் காணு தழன்றே னினைக் கண்டே;
னெண்ணிற் பெரிய தழற் றூணின் முடிவே தறிய வியப்பாமே.(௰க)
என்று பதுமன் மொழிந்திடலு மடற்கே தகையு மினி துரைக்கு,
நன்று மொழிந்தா யித்தூர நடந்த வழியோ ரனு வளவாங், குன்
றி னளவுண்டினி பேசு நெறிதான் மனத்தாற் குறிக் கரிது; சென்று
தலையிற் புவனமெலா மிந் நா ளளவுந் தேடினமே. .... (௰உ)
சத்தவித்தை யீசரமேற் றுலங்குஞ் சாதாக்கிய மெனவுந், தத்துவங்
களினி லொன் றுன்னடைவே மேவிருப்பார் சதாசிவனு, மொத்த மூர்த்தி
சதாசிவத்தின் வடிவா மந்த வொளி யுருவம்; பத்தி யுடையோர் பரம்
பரனு ரருளா கைத்தே பாவிப்பார். .... (௰௩)
ஆகையாலேயறியவரி துனக்குமுன்னேயளித்தவற்கு,மாகமீதுகிளரா
தேதிரும்பாயென் றுமடலுரைக்க,வோகையாகியயனுரைப்பானென
க்கோ ருதவி புளதரியே; தோகைபாகன் முடியையிவனறிந்தானென்
றுசொல்வாயே...(௰௪)
எனக்கே தகைபு மிசைந்திடலா லெழுந்த சோதியயறை சிவந்த,
சினக்கோபமதா யுரைத்திடுவா னிறும்பா னமது திரு முடியை, யன
க்கே தனக்கன் டனனென்ன வுரைத்தாய் நமக்கு மா காமற்; புனக்
கே தகையே முள்ளுருவாய்ப் போவா யெனவே பகன்றருளி. (௰௫)
விடைக் குன் றுகைப்பான் வெகுண்டுரைப்பா னிது மாயிரமும்
வெண் மறிய; மடைக்குங் கமலத் திருப்போனே யாரர்தனையு மரிதா
வாய்; படைக்குந் தொழிலு முனக் கொழித்தோ மென்று மூவுறும்
பயந்தயர்ந்தான்; சடைக் கொன்றையிலுள் ளுவினைமேல் வீழ்ந்தா
னெழுந்து சாற்றிடுவான்...(௰௬)

வேறு

ஐயனே போற்றிபோற்றி யனகனே போற்றி போற்றிக்; கையனே
போற்றி காலகாலனேபோற்றிபோற்றி; மெய்யனே போற்றிபோற்றி

விடங்கனே போற்றி பொய்யடா, பொய்யடனே போற்றி போற்றி புண்ணியப்பொருளேபோற்றி. .... (௰எ)
நறமணி சடையாய் போற்றி மடியடசக்கெளிடாய் போற்றி, டெறணி கொடியாய் போற்றி யிருசிய கவிரட்பாய் போற்றி, விரணி டரவா போற்றி வெலவைசர் குரவாபோற்றி, நீறணி டமரா போற்றி நிநிதியா போற்றியென்றான்.... .. ..(௰அ)
பாவமே புரிந்தோரே பத்தியே வருந்த வேண்டிச, சாபமேவர வேரெரந்தேதன் றளிர்சியுந் குடருநிதிரச, கோபமே தவிரவேண்டு ங்குணப்பெருங் குன்றே ஞானத், திடமேயுருமேள யென்று சிருவடியிற்றேறுநின்றான். ... . (௰கூ)

கலிவிருத்தம்

முறைமைய பொரிதுறு முனிவ நீட்டே; பிறை முடிடய்ணறுவு டபிழுந்து பேசுவான் மறையவா தெடகண கயிலை டைக்கேட; யிற நமை வகுத்திருவெய்ருக்கு சாபமே. ௨௰
தெடகண கயிலையடச சேர்ந்த டோர்க்குமுனி, பசக திலிபிடறும் பொருந்துற தகு; பசக்கணமா ரெமைப் பெயிருகை முபசணா திருப்பிரு முனைடகத்திருப்பி. .... (௨௧)
அத்திகை முகத்திரு னசல மேசியய; மேய்த சவிருடயே டேடயும் போற்றிக்கி- னத்திரா திரைற முழு தாதிதன் யயது நிாவாி தென்கயிலயடங்கவடனை.. ....(௨௨)

வேறு

அக்கிரிமிசையெலயமா பொசமா வளாசச; [illegible] யிமு பொசகை கண முயமுரு, [illegible] புடர்சசீ தடம் வல்லீர்- மிசகிரியியிலபெரு மடலெசநிலெட [illegible] ....(௨௩)

வேறு

அந்த மால்வரா யிரா யங்கப் டவுர வநத்லோடாசவேலைந்செபி வோர்கடன்-சுந்தரமேனியிற் றகளுக்கேகல் ஙிரு னை [illegible] சடபத நன்னுவ ர்கலோ. .... (௨௪)
இட்ட மாந்திரு வியா யிரா ங்க மே ய ட [illegible] - ல் ட மா சிந்திப் மாட்ய வேண பு டிர - [illegible] மாட [illegible] [illegible] வேயட டன் மட்டிலாந்திரு மலை வ ருவெசப்ப கவ ....(௨௫)
திருமலை நீவா வயறு செடிந பெ ரை ம் - பர கவ டைட வகு டகர வேணடுமோ - [illegible] பதம வலர் செய வள்ளி. யூமிதிரு;

சிவ நாலாம் பத மடைகு வார்க ளே. ....(௨௫)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

சரியையையறிந்து மற்றச் சரியைபின் வழியேயவற்று, கிரியையை
விளங்கியந்தக்கிரியையைமுடித்தபின்பயிலியயோகமெல்லாம்ப் புரிந்
துப்பக்குவமதாகிப்; பெருகியஞானநேயம்பிறந்திருந்தவத்திடுவோர்கள்.
ஊசியிற்பதத்தைப்புனிறியுணவுடன் விருப்பு நீங்கி, நாசியின்விழியை
நாட்டி நன் கனலைத் துழட்டிப், பேசியதொழிற்றனைப் பெருக்கினி
ன்முழுகியந்தத்; தேசிகன் றன்னை வைத்த சிந்தைமாதவத்திடுவோர்கள்
மாதவம்புரிய முன்னுன் மாதவம்புரிந்துசெய்ய, பாதிரி குருந்து
சேரங்கு பாடலொடாமல புன்னை, மாதளை கமுகுதாழை வகுளமாசினி
செந்தாழை; சூதமே முதலாயுள்ள பாதவ நெருங்கித் தோன்றும்.
பண்பகர்வண்டுபாடப் பரம்பிய சாருவெய்ங்குறிஞ்சு, செண்பக வணங்
ளெங்குந் திகழ்ந்தலர்மைக்கத்தேவர், விண்பொதிகற்பதாரு மலர்ந்து
மிகக்கின்று; நண்புடன் மகிழ்ந்து கூடி நன்மலர் வணங்க ளெங்கும்
சிங்கமும்புலியு மெண்குந் திரிதரு கலையுமாமா, தங்கமு நிறைந்து
தம்மிற் பகையற வுறவுகூர, வங்குளகனியுந்தேனு மருந்தி வானரங்க
ளெல்லாந்; தங்களி லொன்றோ டொன்று தருக்கியவியல்புகூர. (௫௧)
செறிதர விளங்குகின்ற தெக்கண கயிலைநாமத், தருவரைதன்னைக்
கண்டானுற்றபேருவகை கூர்ந்தான், குறை யற மணியின் பொன்னி
ன் குவையுமுன் கண்டு கொண்ட; வறிஞர்கணிகரா மென்ன மகிழ்ச்
சி வெள்ளத்திலாழ்ந்தான். ....(௫௨)

கலி விருத்தம்

எந்தை யார்க்கு ஞினமிருப்புமாமலை, சிந்தை நேர்ந்த தமரர்கள்
செப்புமாமலை, சுந்தரன்றூதன் முன் சொன்னமாமலை; சந்தமா
மல் குறை கந்தசன் போற்றினேன். ....(௫௩)

கலித்துறை

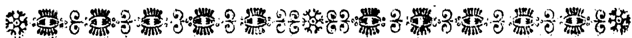
அந்தவெற்பினல் லுச்சிமேற் சங்கைவந் தணைபச்சந்தவெண்பிறை
க்கொழுந் தெழுந் தருகினிற் றவழச், சுந்தரத் திருமலைக் கொழுந்தா
மிலிற குடுங்; கந்தமா நறிமதியென விளங்குதல் கண்டான். (௫௪)
எந்தையார் திருமலைக் கொழுந்தென முளைத்தெழுந்து, வந்தவேலை
யிற் சிரத்திரிபுச்சிமேல் வைத்த, தந்திமாமுகக் கடவுளைக் குகையில்
வைத்திருந்துங்; கந்தவேளையும் பிரம னென்ன கண்கள் ராற் கண்டான்.
வணங்குவார் திமக் கெளியரா மட்டுவார்குழலா, மணங்கொர்பாதி

யார்மலைக்கொழுந் தான நா ளருகே, யிணங்கி யிம்மலைக்காவலாயிரு
க்கென விசைத்த; கணங்க ளாகிய தேசுமிக் கார் நமைக கண்டான்.

கலி விருத்தம்

உத்தரகயிலையி னுறைமத்தன் கேள்வனூ, ரத்தனூர் வரங்கொடுத்தரு
டல் கண்டனன், சித்தர் வாழ் தெக்கண கயிலையாவது; மித்தலமென
வெடுத்தியம்ப லாகுமோ. ....(௩௭)
மன மகிழ்ந்தபன் மறைவரா சிரு நணனியே, தனிவரை மேற்றிசை
த்தட த்திவ்வுமுழ்கியே, சிலவிடையூர்திபூசைசெய்யபோதினு; லனவர
தமு மினி தருசித் தானமோ.......................................(௩௮)
மலைநின யருநினம் வலமுஞ் செய்தொரு, சிலையிடையுருர் தவஞ்
செய்வ போமறிரு, னலையிடைத் துயில் பவற் கரிய வண்ணனுமு;
விலகுரு முறை யுடன் விடையிற் றோன்றினன். ....(௩௯)
நின் பெருஞ்சாடமும் வினையு நீக்கியே, மின் புற வலகெலா
மியற்று கென்றனுந, தென் கயிலாய விச் சிலைபிருமமு; பெண்பெ
யராகவே யிசைகக வேண்டிமால்.......................................(௪௰)
பொய்த்துறை பகர்ந்திடிய வினைகள் புண்ணிய, வித்தல நினைத்தவ
ர்க் கெல வெண்ணுமே, மெய்த் தவந் தமிய னென் பரிய மேவிய; வுத்
தம சிலையு மென் பெயரி னோங்கவே. ....(௪௧)
திரிகளி னுமோகணித் தினத்தின் முழ்குவார், மங்கரு வினை யெலா
மாற்றமே தரும்; பங்கனி மாதமுட் படருமா மொனி; னங்கவர்க் கரு
ங்கதி யளிக்க வேண்டுமே. ....(௪௨)
அத்தட முழ்கி நல்லறுக முமிலைப், பத்திர மிரணடு நின் பூசத்தி
லே திறர் பூசர செல்வமும் புகழு மேன்மையுஞ்; சத்திய முத்தி
யுஞ் சேர வேண்டுமே.......................................(௪௩)
சோம சோகணி யிறும் பெருந் துடபேி, தாபமாத் தடத்திழு
க்கென்று சாற்றி னும், பாமலர்க கோயிலாய் வரங்கள் யாவையும்;
யா மளித் தனமென வியம்பி யேகினன். ....(௪௪)
விரி சிலை நன்மைபுந் தடத்தின் மேன்மையு, மரி யணியிறை சிரா
மலைப் போற்றுவார், கதி பெறு நீர்மையுங் கண்டு கண்க ளாற்;
பதுமனு மகிழ்ந்து தன் பதியி லெட்டினன். ....(௪௫)

பிரமதேவ னசத்தியந் தீர்த்த சருக்க முற்றிற்று.
ஆகச் - சருக்கம் [௨௫], திருவிருத்தம். (௱௰)

அகத்தியச்சருக்கம்.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

இந்த மாக்கதை யான் மனமகிழ்ந் திறைஞ்சி யிருந்தவ பொழுதத்
தீண் டுரைப்பார் - நந்துவா ரிதிடைப் பருகிய முனிவ னபந்தும் திக்கு
ன திசை யடைந்து - விந்தமால்வரையைப்புதைத்தநூங்கயிலை யிமல
னை யடிவினை யிறைஞ்சிச் - சந்த நூசலத்தி லிருந்தது முரைப்பா மெ
னச் சொலப் புகலுவான் றவத்திற்றோன். (௧)

முக்கணை யொருநா ளிமகிரிச்சிகர முகட்டிலே முனிவர்களுடனே,
புக்குறைதருமப் பொழுதினி லுரைப்பான் பொருவிலா நாரதமுனிவா,
தக்கணதிசையி லுயர்ச்சியே யெங்குன் றலை முனிபுணர் செய்வான் றலைவா
வக்கணி சடையாய் முன்னம் யான் குமரியாம் வானத்திசையடைந்தேதன்
விந்தமென்னொருமால் வரை நெறியிடையே, விளங்கிய தருதலை
வினவின் - மந்தரகிரியைப் பகைத்து மற்றுள்ள வரைகளை நகைத்து
நாற்றிசையி - னந்தரமுழுதுமடைக்கவுமெழுந் ததரும்பொருள்விரு
ம்புமங்கனையார் - சிந்தையையளவிட்டறியலாஞ்சிறிதுந் தெளிவுறப்பட்
டாததன்றிறமே. (௩)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

தந்தவிலங்கு மடங்கலராசபயங்கரமுகனோ முதலா - வெந்தவிலங்கு
மதிழுறையு மழியாமையிரு விராவணருர் - வந்த விலங்கை நிகராகு
நமதூமிடனைமவன் கொலையா - லந்த விலங்கறனைக்காணி லெனக்கு
ம்விலங்கலாய்விடுமே. (௪)

வேறு

என்றுமறை நாரதமா முனிவனந்தமலையியல்பை யிறைஞ்சிக் கூற,
நன்றுமுனி வானுலாக்கு மலையெழுச்சி யென நகைத்து நவில்வான்
யாமே - சென்றவிசைதவிர்த்திடுவதொன்றுதிருமானடந்து சிதைக்
கவேண்டு - மொன்றுதமிழ்முனியாலே யடக்குவதாலதனை முனி
வற்குரைப்பதானுன். (௫)

முன்னமலைதனை யடக்கு முனிவரனே நாரதமா முனிவனின்று,
சொன்னமலைதனையடக்கக்குறிஞ்சிநிலங்கடந்துமலர்ச்சுரிசங்கோடே
யன்னமலிவயற்பழனத்திருநாடுகடந்துதென்பாலடையாயென்றான்;

மன்னமலைக்கேள்வனிவையருளுதலும் பயந்துரை யீபா ன்மலயத்தே
கலிநிலைத்துறை [னே.

காண் வாரிசப் பொருட்டுறை கடவுளுங் கனகத் - தாளு வாரியும்
வாரியுந் தெளிகிலாத் தலைவா - ஞான வாரியி லமுதமே கருணை மா
நதியே - வான நாடனே யுனைப் பிரிந் தெங்ஙனம் வாழ்வேன். (௭)
செப்புலா முலை யுமையிட மருவிய தேனே - கைப்பிலா மதுரங்
கொளா னந்த மாங் கனியே - தப்பிலா மறைப் பொருளினுக களவி
டாத்தனியே-யொப்பிலா நினைப்பிரிந் தியானெங்ஙனமுய்வேன். (௮)
எண்புயத்தானல் லழகுநின் திருமு கத்தெழிலும் - கண்களிற்பொழி
கருணையுமிவ ளொங் காண் - மருளகொளச்செறிவளையது பொருட்டி
ருன்மயங்கி விண்படலத்திடைச்செவ்வதோ வெனச்சொலிவீழ்ந்தான்.
அண்ணலிப்படி யிரங்கியமுனிவனுக கருணி டெண்ணமுற்றிலைமனை
யினைப் பாதலத் திருத்தி - நண் ணிலட்டபற திரிசிரா மலை யத னடுவே
புண்ணியத்திருனை மலைக் கொழுந் தாயிற் பொலிவோம். (கூ)
விந்தமால்வரைத் தெக்கண திசையிலே விளங்கு - மந்தமால் வரைக்
கொழுந்தவாச் சிறிதுநாளருச்சித்-தெந்தமால்வரை திரளிலுந்தவம்
புரிந்திருக்குஞ்-சுந்தரசலத்திருக்கெனவிடைகொடுத்தனனே. (௰௧)
விட்புலங்களா லளுகியேவிந்தமால்வரையை-யுட்பயப்பளா லகத்
தியமுனிவனுங் கண்டா-னெட்பருந் தகுதிறளவுட் டூவள் ளிடையிலா
தெழுந்து-முட்பொதிந்திடு புதவிநிற்செறிந்தது முழுதும். (௰௨)
கலிவிருத்தம்
சீயமங்கதிற்கண்டிருப்புவ-வாயிரங் கதிர்ச்செல்வனரும்பரி,பாயும்
வெம்புலி கண்டிருட்பாலெழுந்-தூயதிங்களின் மா லுழுந்தளவுறும்மே.
குஞ்சரத்திற் குரிகருங் கடா நதி-நஞ்சகளுமரவொடு தண்ணிடும்;
வஞ்சர் பெற்ற வளமெனவே பிறர்-நெஞ்சினுக்கும் பகாதநெறியதே.
தீர்க்கணங்குறைதாழ்வரையுள்ளது- நோககணங்குடயிடு ரயந்து
மாக்க ணங்கள் மடங்கநெடுங்கழை-நீக்கணங்களைச் சிந்திடுந்தியது.
கற்பிலர தவர்கட்டழகென்னவு-மற்பிலாவரசர் பின்னுடைமைத்
பெலாநிறைகாடிதுவென்னவும்-வெற்றியாவருங்காணவெறுப்பரோ
குருவி வான் முகிலார்ப்பனகார் வரை - பொருவி லாட்விட் டிரங்
குதல போன்றது - மருவுமா முனிக ளஞ்சி யப்பால் வரை - மருவி
னானுமழுவத்தபோலுமே. (௰௭)

நெய்க்குலைத்தெனத்தேனெகிழ்கின்றன-மெய்க்குலைக்கனிவெயர்த்துளி
போன்றன -மைக்குலைத்தமரங்களொசைவண்டிசைத்தலைப்பன போன்றன
கார்வரை. (௰௮)

வன்னவெற்பின் மலர் சொரியுங்கனி நன்னறுந்தேறலொழுகு
க்கனைந்திட - வெண்ணறு மிந்திரன் வச்சிர மெறிந்த - புண்ணணி வெண்
ணெய் பொழிவன போலுமே. (௰௯)

வேறு

உருமினை நிறைத்திலிருட்கமாமணி - சொரிதலினலகை வாய் விளக்
கத்தினொன்றனின்-மருவிய விரவெறிமாரங்களிற் செறிந் - திரவெனும்
பெயருமவ் விடத்திலில்லையே. (௨௰)

மலை படு தெறிமுழை மருங்கெலாஞ் சிறு - புலி களுஞ் சியமும்
புயங்க ராசியுங் - கலைகளுங் கடங்களுந் தாயினும் காலயி - லுலகினை
புண்டவுணர்சிறப் போலுமே. (௨௧)

நிறை தரு வேங்கையு நெடிய சந்தமு - மறுவற நிறைந் திருமருங்
குதித்தென்றாதல் - குறுமுனி வருமெனக்குவழ் முன்புபோற் - சிலை
களைவிரித்தெழுஞ்செய்கைமானுமே. (௨௨

புயற்றிக ழ் வரை தம் முழைபிற்பொங்கிய, வெயிற்றரவுமிழ்மணி
யிருளை நீக்குத - லுயர்ச்சியின் மடங்கு மென்றுருகு மோங்கலின்
வயிற்றிடை கொளுத்திய வன்னி போலுமே. (௨௩

சித்திரப் பெருங்கழை திறந்து கண்களி, னித்திலமணிகளை நெடிது
மிசைதல் - பெட்டிச் சமி புகுத்தியன்றே வருவகை; கைத்தல மெறிந்
தெறி கற்கள் போலுமே. (௨௪)

விஞ்சிய சிகரியின் முடியின் வெள்ளிய, மஞ்சினந் தவழ்தல் குதி
க்க மாமுனி - யஞ்சவ வெனத்திரண்டமர ரானவர்; பஞ்சிமா யடை
த்திடும் பண்பு போலுமே. (௨௫)

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

அந்தமால்வரை யெந்தமால்வரை யானதோவென வையமுந், நிந்
த மால்வரை விந்த மால் வரை யென்று மாமுனி யெண்ணவே; நந்
தமால்வரை யச்சுறுத்தவர் தாளைநெஞ்சுதரித்து வெண்; குந்தமால்
வரை குட்டவெவ்வரை புக்கிமீது குதித்தனன். (௨௬)

ஆர்மாணவெயிற்றிரண்டதனபாரமான தழுந்திடவே,பாரவேலை திகைத்
திகைத்தவர்மாரியின்மீதுபடைத்தது,மேரமான நிலத்திலேறுமே யெய்தியி

ட்டதுமென்னவே; பாரமாமருவிப்பெருங்கிரிபாதலத்திடைபுக்கதே.

அந்நகர்த்த னிளைப்பினோ டெழு பாதலத்தி னழுந்தியும்; பன்ன
கர்த்த னிளைப் பொழிப்பது போல நின்றது பார் சுமந்; தின்ன லுற்ற
வவ்விந்தமால் வரையென்று கூறிடு மெந்தையே; யென்ன குற்றமு
னக்கிழைத்தன னென்ன தீமை யிழைத்தனன். (௨௮)

வினைசெய் வில் வலன் றம்பியா னலன் வேலை வாரியும் யானலன்;
முனிவு செய்திடு நகுடன் யா னலன் முனிவதேதெனை முனிவனே
யனகனே யினி யான் வளர்ந்திடு காலமியாதென வருள் செய்வான்;
கனக மேருவின் மீள யான் வரு கால நீ வளர் காலமே. (௨௯)

என்று மாமுனி சென்றபோதெதிர் திரிசிராமலை யின்னியதாங் குன்
று மேற்றிசை யொன்று நின்றது கண்டு நெஞ்சு நெகிழ்ந் தெழுந்
தின்று நாமிது வென்று போதுவ மென்று தாளி லடக்கினன்; னன்றி
ராவணன் பாதலத்தி னடங்கு மாறெனலானதே. (௩௰)

வட்டமாகிய நேரிமாமலை பாதலத்தின் மறைந்தபின், றுட்டரா
ஷவர் சென்ற பின்பு துலங்கு மேலவ ரென்னவுந், கொட்டமார் கலி
போன பின்பு கொழிக்கு நல்லறமென்னவு; மட்டுவார்குழல் பாகனார்
திருமலைவிளங்கி வளர்ந்ததே. (௩௧)

கலிவிருத்தம்

விண்ணவர் பரவு மவ்விலங்கன் மீதிலே, வண்ணமென் கவரிமாம
கிழ்ந்துலர்வுதல், புண்ணிய வுரையர மகளிர் புஞ்சமா; யெண்ணருந்
திருவலகிடுதல் போலுமே. (௩௨)

நீல் வட்டச் சிறை விரித்து நீண்மயில், லோல வட்டப் புய லுவந்து
லாவுதல், மாலை வட்டத் தன வுரையரம்பையர்; ராலவட்டங்கள்கொண்
டணைதல் போலுமே. (௩௩)

தோமறு சுரும் பிணங் குடையத் தூளெழுந்; தாமரை யலர் சுனைத்
தடத்திற் றேன்றுதன், மாமைகொ ணீரர மகளிர் பற்றிய; காமரு
தூம மென் கலசம் போலுமே. (௩௪)

வேறு

சென்றுகானவரிட்டதினைகளுந், துன்று நீள்கழை தூவிய முத்தமு, முன்
றிவ்வனராசி முகிழ்த்ததுந், குன்றின் மேலெழு குன்றென வானவே.

வண்டு சூழ மணிச் சிறு பாறையில், விண்ட கொங்கலர் மென் கனி
வீழ்தலிற், கொண்டன் மின்னனையார் குழற் கொண்டையின்; மண்டு

செம்பொன் மணியணி மாறுமே. (௩௬)

வேறு

மரகதப்பாறை மேல் வயங்கு மாசுணஞ், சொரிதரு பல மணி சுடரா வீசுதல், பளாயறு பாசடை பொதிந்தப்பொய்கையி; லரியுணமலர்ந்த செவ்வாம்பல் போலுமே. (௩௭)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

வடதிசையில் தாயிலுமவன் காளத்தி சிரமலையை வலங்கொண்டேத்திக், குடதிசையில் வந்த முனி தடத்திசையே முழுத்தியிறை கோயில்மேவி, யிடத்திசையிலுறையுமுமையவள் பூசையிறை பூசை யியற்றியேத்த; ...த் திசைமகிழ்ந்தபிரான முனிக்கெதிரே விடையின்மிசை நல்கினானே.

இடம்பிசை வந்தவனைக் கும்பமிசை வந்தமுனி யிறைஞ்சியேத்தி, யடியரவி ...யினக்கொடியானை யெரித்தவிழியானே போற்றிமடலவிழ்கொன்றைப் பருமந்கன்னி யொருபாலிருக்குமணியே போற்றி; பொடியணியுந்திருத்தோளிற் சிங்கவுரி புனைந்தபம்பொருளே போற்றி (௩௮)

கலிநிலைத்துறை

நீல கந்தரா போற்றி யென்றிறைஞ்சினன் விமலன், சாலநாம் வரந்தருகுவோ முனையெனத் தவத்தோ; ...லமர்ந்த நீதோணறிய தொன்றுமே யமையும்; பாவிநுண்டபேர் வேறுமோ ருணவினைப் பாரார்.

இத்தலத்தினி லனுதின மிடைவிடா திருந்து, பத்தியிற்புரி பூசையின் பலத்தினைப் பலிப்பா, யெத்தலத்திலு மிருந்தவ ருனை நினைத்திடினு; முத்தராம் வரமுதவுவா யென்னவு மொழிந்தான். (௪௧)

வரமியாவையு மப்படி யருளியே மறைந்தான், பிரமனாரணனறிவுறு தொருதழற் பிழம்பாம், பரம் காரணன் மறைதலு மலை வலம் பண்ணி; யரணதாணையாற் பொதியமால்வரைமிசையமர்ந்தான். (௪௨)

ஒருமலைத்தலை யிறங்கிமற்றொருமலை யுடையப், பொருளு மற்றொருமலைதனை வணங்கிநீள் பொதிய, மருமலைத் தலை யமர்ந்திடுஞ் செயலெலாம்வகுத்தாம்; பொருமலைச்சிறகரிந்தவன்கதையினைப்புகல்வாம்.

அகத்தியச்சருக்கம் முற்றிற்று.

௨ கச்-சருக்கம் [௩௫] திருவிருத்தம். (௩௱௰௩)

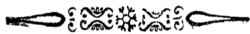
நரந்தையும் படவுழு மகல வேண்டுமே. ... ... (௧௯)
இகமேனியிற் பூரணை கலந்த நாளிலே, மன்னிய சிவதட வனத்திலன்பு றுப்புக்கிடே, துனிவறத் தோணை வெணமணாச தூட்டுவா; ரந்நிலை சிவ கதியடைய வேண்டுமே. ... ... (௨௰)
இப்படி யிந்திர னியம்பி யேத்திட, வப்படி யாகவென் றரனுங் கூறினர், மைப்படர் கயிலை மால்வரை யிலேகியே; கைப்படை யிந்திரன் சுவர்க்கத் தேகினான். ... ... (௨௧)

இந்திரச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகச் - சருக்கம் [௪ ஆ] திருவிருத்தம். (௱எ௰௪)

தீர்த்தச்சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்

கோதம னிந்திரன் கதையைக் கூறலு, மாதவ ரனைவரும் வணங்கி
"வாழ்த்தியே, பூதரகுமரிப் பொருப்பி லெய்திய, தியாதுசொலென
முனி யிட்டமே யினான். ... ... (௧)
முக்கணா னுமையுமை முன்னொரு நாளிலே, மிக்க தெய்வ வரையெ
னத் தனியிருவரு, மக்கணா மிறைவியே நடுவி லெய்திய; தெக்கணக்
கயிலையே சிறப்பெய் தீரேந்தருள். ... ... (௨)
அன்ன வாசகஞ் சொல விரும்பி யம்பிகை, யென்ன காரணந்தோ
விமய நீங்கியே, புன்னை மா மலர்ப் பொழி பொருந்து பொம் மலை;
வன்ன யாத்திரிசிரா மலை யமே வினள். ... ... (௩)
விருப்பினோ வா பிடை முழுக வேண்டியே, பொருப்பெலாந் தேடி
னள் பொற்கை காணலா, ளருப்புலா முலையவ ளதனை வேண்டியே;
பருப்பதா லயனிரு பாதம் போற்றினள். ... ... (௪)
வெங்கராசலவுரி தரித்து வெண்பொடி, யங்கராகமதனை வணிந்து
வண்ணமரி, பொங்கரா முடிகிசைப் புனைந்த புங்கவா; சங்கரா விதனி
டைத் தருக தீர்த்தமே. ... ... (௫)

மச்சமாய்க் கமடமாய் வராகமாகிய ,வச்சுதானந் தனுங் கரியவண்
ணனே -விச்சையாய் நாதமாய் விந்துவாகிய ;சச்சிதானந் தனே தருக
தீர்த் தமே. ... ... (௬)

ஆதியானவனருவானவாணியா ,லோதுவி ான் கங்கை நீ ருனக்கு
வேண்டிய -தேதுகாரணமெ னவிறைவிளம்பிய ான்; போதிருலரு
ச் சனைபுரியவென் றனன். ... ... (௭)

தற்றனமெ னச் சொலிச் சடையிற்கங் கையை ய நதரமிசையிறு
ம்விடுக்க வ ந்நதி - யுந்திய கடலெல்லா மூர்வ தாமெ ன - வந்தது பிர
ளய வனமு தாகவே. ... ... (அ)

சங்கெனப் பிறந்தனன் சலத்திற் சந்திரன் - வெங்கதிர் படு கயம்
போலமேவிய - தங்குள வளமை லாங் கமடமாயினை - மங்குலுங்கைச
வல வனங்க ளானவே. ... ... (கூ)

உலகெலாந் தெரிவுற வூழி காலமென் - றலகிலா வுயிர்களுந் நடுங்
கவா யிரந் - தலையரா வசை வுறத் ததுறு கட் டவிழ்க் குலமதா சலம்
விழவது குதித்ததே. ... ... (௰)

மண்ணிடை யதுவ ரும் வரவி னுறுதற் - கண்ணினன் மணிவிழிக்
கடைசி வந்தது- பெண்ணியல் கங் கையும்பெரிது மஞ்சியே-புண்ணி
ய தீர்த்தமா ய்ப் பொருப்பை யுற்றதே. ... ... (௰௧)

அங்கது வடதிசை யருகிலே சிவ - கங்கை யென் றொரு பெயர்
காண நின்றது - பொங்குமத்தடத்திலோர் புறத்திலே சிவ - சங்கரன்
றோன்றினன் சயம்பு வாகவே. ... ... (௰௨)

நந்துறை தடத்திலே நம்பி யெழுந்தினன் - மந்தரகிரிதொழும்வளை
யின்மேவினான் - சந்தத மிப்பட வுத்தமஞ்செய் நாளிலோ - ரந்தணன்
போலவே யமலன் றோன்றினான். ... ... (௰௩)

வெள்ளிய பஞ்சினும் விளர்த்த குஞ்சியன் - றள்ளிய நடையினன்
றளர்ந்து கோலினை - னள்ளிய வூப்பினை னழகுமேனியன் - றுள்ளிய
வெயரினன்றிச்சொல்லுவான்; ... ... (௰௪)

அணிச்சமுந் திரைப் பிடமழகு மேனியும் - கனற்செறி தவத்தினாற்
கருக வேண்டுமோ - நினைத்தது தருகுவா மிமலனித்தவந்- தனிச்சிலை
நுதலியே தவிர்க வென்றனன். ... ... (௰௫)

ஓதிமந் நவத்தினை யொழித்து சிந்தையில் - வேறிய னருச்சனைபுரி
தல வேண்டி னாள் - கோதற மாலினி குறிப்பினல்கி னான்- சோதிபு

மறைந்து பின் விடையிற் றோன்றினான். ... ... (௰௬)

எற்றினு னெதிர் நடந்திறைவி யெய்தினாள் - போற்றியு ளருந் தவம் புரிந்த வெற்றாய, ராற்றினான் றிருமுடி வைத்தினான் மதிக் - கீற்றின னவனுடன் கிளர்ந்த வாயினான். ... ... (௰௭)

பொருசிலை நுதலியே புகன்ற யாவையுந் - தருகுவ முனை யெனச் சயில நாயகி - யுரைசெயு மித்தலத் துள்ள யாவையு - மொருவு மென் பெயரினால் வழங்கவேண்டுமே. ... ... (௰௮)

ஆதியே யிறுதியே யாதிபூர மென் - றோதிய நாளிலே நவமி யோங்கினாற் - றீ தறவே வலஞ் செய்த பேர்க் கெலாஞ் - சோதியே நல் வரஞ் சொரிதல் வேண்டுமே. ... ... (௰௯)

பூமழை யிமையவர் பொழிந்து போற்றினார் - மாமலர்முடி மிசை மணத்தை வீசிய - தேமலி மடந்தையைத் தெய்வநாயகன் - சோமனா கட்டுவார் குழலி யென்றனன். ... ... (௨௰)

விடை மிசை யுலவிய விமலனார் தட - விட மிசை யிருந்தன னிமய நாயகி - சடை மிசைப் பிறங்கிய தாம நாயகி - கடலென வொரு சிவ கங்கையாயினாள். ... ... (௨௧)

ஒரு துளி பருகினு முடலி லேயுறு - மிருதுளி பருகினோர்க் கின்மை பின்மையா - மருளுடன் றுளிகண் மூன் றருந்தினோலவர் - கருதிய பொருளெலாங் கரத்திற் கூடுமே. ... ... (௨௨)

சிவ நதி யெனச் சொலிற் றேவ ராகுவர் - சிவநதி சிவ நதி யென்று செப்பினாற் - பவமறும் பலபடப் பகர்ந்த பேர்க்கெலா - மவனியிற் பரகதி யடைதலாகுமே. ... ... (௨௩)

தடத்தினை வலஞ்செய் வார் தம்முடைய வானுல - கிடத்தி னில்வலஞ்செய் வாரிந் திராதிய, ரமித்தத்தின் மூழ்கி யவ்வமிர்தங் கொண்டபேர்; விடத்தினை யருந்திய விமலனாவரே ... ... (௨௪)

அத்தடமூழ்கினோர்க் கலகை தோயற, மெத்திய பலகைய றவினையின் வேரறப் - புத்திர செல்வமும் புகழும் வீரமுஞ்; சித்தியு முத்தியுஞ் சேர்தனின்னமே. ... ... (௨௫)

நீணிலம் புகழுமந் நீரின் மூழ்கினு, லாணவ மெனுமுயி ரழுக்க நீங்கிடும், பாணியி லொருதுளி பயங் கொண்டார் தமைக்; காணலும் பயங் கொளுங் கடிய காலனே. ... ... (௨௬)

கலிநிலைத்துறை

சட்டமாதரு மத்தடம் படிந்துமா தவத்தாற், பத்தியா லரனருளி
னற்பெரு நலம் படைத்தார், சித்தர் சாரணர் ராக்கதரியக்கர் கரு
டருவா; முதநாயி னுதத்தடந் தன்னிலே மூழ்கி. ... ... (௨௭)
அரவமானது மதுகாயானது மர்த்தத், திரிசிராமலைத் தடத்தமூழ்
கிவத்தற்றுச் செறிந்து, பரவிமாதவம் புரிந்தர னருச்சனை பண்ணிப்;
பிரிவிலாநிறை காரணப்பெயர் பதம் பெற்ற. ... ... (௨௮)
கழுகு நாயகனை முன்னமத்தடத்திலே கலந்து, மூழ்கி நாயகனரு
ளிலுலருந்தவ முடித்தா, னழகு நாயகி நாயக னினிதெழுந் தருளி;
மழவயதாமெனவரமெலாம் பொழிந்தனன் மறைந்தான் (௨௯)
எழுவராகிய முனிவரத்தடத்திலன்பெய்தி, மூழ்கி மாதவமுடன்று
தலலருச்சனை முடித்தார்விடையுடைத் தேவனையிறைஞ்சனவர் பிரித்தார்;
தழுவிமேனியி லடக்கினன் கலந்தனர் தவத்தோர். ... . (௩௰)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

நன்றுடையா னென்னுலகோ ரெடுத்துரைக்கு மொரு தீர்த்த நவ
மதாக, வொன்றுளதா யிருக்குமது முனை திசையில் விளங்குமதி லு
வந்துமூழ்கிக், குன்றுடையா னடிதொழுவார் பிறப்பகலும் மறப்பக
லுங் கொடைமை திருந்; தென்றிசையிற் றீய திலா னெனுந் தீர்த்த
மளிக்கு நெடுஞ்செல்வந்தானே. ... ... (௩௧)
மனத்தின் வருவினைக ளெலாம் விதிதடத்தா லகலுமன வாக்கிற்
லே, கனத்த வினை யொழியும் வடதிசையின் உருகங்கைபிலற் காயம்
வாக்கா, வினைத்தமையா லடைந்த வினைகுணதிசையிற் றட மூழ்கி
னீங்குமிந்த; வெண்டீர்த்த மகன் றறம் பெருகுந் தீயதிலா னெனுந்
தடத்தினெட்டுமேவோர்க்கே. ... ... (௩௨)

தீர்த்தச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆகச்-சருக்கம் [௫௩] திருவிருத்தம். (௨௱௧௬)

நிரைத்தது கொடுத்த சருக்கம்,

கலிவிருத்தம்

தயரதன் மதலை யாமிராமன்றுடைகை - துயருறப்பெருகுது சானலையத் தோட்டநய - னயர்வுறும் பாசுறுக கரசு நல்கியே - கடலுக மாசரபுரவக் கடந்து போயினன். (க)

சானகி யயிலுடன் றப்பி தம்பியுடன் - கானக மடைந்தொருகணை யிருவுற - மாநக மடந்தை றெக கரிந்து மாரீச - மானையு மழித்து வாலியையு மாட்டினன். (உ)

இராவணு கவந்தனைத் தொலைத்து வேலையைத் - தராதர நிரைகளாற்றடுத்துத் தம்பியோ - டிராவண னுயிர்குடித் திலங்கை வாழ்வினைப் - பராவுறு விபீடணன் பரிசுக நல்கியே. (௩)

புட்பகத் திவர்ந்து தன் னகர்க்குப் போதுவான் - விட்புலம் படர்தரு பொழுதவ் வெற்பினைக் - கடப்பலங்குளிர மேவ கலைப்போற்றினன் சட்பதங் குடைந்தெழு தாம மார்பினன். (௪)

இழிந்தனன் சிவ தடத் தெய்தினன் றமட்டினன் - பொழிந்தனன் பலமலர் புனலினீரொடு - வழிந்தனை விழி மழை வணங்கினன் மிக - மொழிந்தனன் சிவ மெனலுறல் மந்திரம். (௫)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

மின் வாசி கொண்ட சடையிறைவனே போற்றி சதுர் வேத மாக;
முன்வாசி கொண்டவனே கண்முளரிய நின்றுமுப் பூதல்வ போற்றி;
தென் வாசி கொண்ட புரந் திரிய நகைத்தருளி பரமசிவனே போற்றி
பொன்வாசிகொண்டவனே வெள்ளிமலையுடையானே போற்றிபோற்றி. (௬)

கலிவிருத்தம்

பூசனை புரிந்தவன் புகழுங் காலையில்; ஈசனும் பல வர மீந்து போயினன்; கோசல மெனுந்தலங் குறுகிராகவன்; வாசவன் பூசித்துற மகுடமியற்றினன். (எ)

ஒருதல மிறந்த வர்க் குறுதி நல்கிடும்; மொருதலம் பிறந்த வர்க்குறுநற்கதி; யிருதலந் தப்பினு மெய்தும் யாவையுந்; தருதல மிது வலாற்றலமாயினில்லையே. (அ)

நாவலந்தீவிலந்நகரை நண்ணியே, தேவருமுனிவருநரருந்தீர்த்தரு மாவுடம்பாலை வயுமுாகமாதரும்; யாவரும் பரகதி யெய்துவர்களே.

கலிநிலைத்துறை

ஐந்துபேர்தமக் கொருத்தியே தேவியாமவளில், வந்து நாரதன் மொழிதவாலொவ்வொருவருட, மிந்தபாதினைப் புணருமவ் வியல்பு கன்மடதிர்தோர்; நந்துபூமியைவளர்ந்செயத்தருமனைநவின்றான்

அன்னநாளினிலருச்சுனன்றருமரேடவனைக், தன்னலமேவளாடவிய திபோவிருப்பதுக்கனடா; வின்னதிவினைக்குலகினைவலஞ்செயவென்னணி; மன்னுநாவலந்தீவிலத்திசையிலேவந்தான். ... ... (௰க)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

ஓங்காரனைபூசித்தகாவத்திபிறையவனை புவந்தும்போற்றித், தாங்காளை மாடத்திங்கலாமல்விளங்குபரஞ்சுடரோவாழ்த்தித்,திங்காமனைதனையுரித் தவ்வுழுரனிருசரணஞ்சிரத்திமேனேற்றிப்; பாங்கானைக்காவிலுறையகிலா ண்டவுமையிறையைப்பணிந்துபோனான். ... ... (௰உ)

கலிநிலைத்துறை

நரனருச்சுனனெனும்பெயருடையவனன்பால், வரனருச்சனை புரிந் தனைமலனுடவற்கு, வரமளித்தனன் மடந்தையர் பலரையு மணந்து பரகதிப்பயனடைந்தனனெனமுனிபகர்ந்தான். ... ...(௰௩)

அறிந்தபாவமும்வலிகெடு மறிவிலாமையிலுற் - செறிந்த வல்வினைக்கடனுடைத்தலத்திலேதிரும் - பிறந்தமானிடப்பிறவியிற் பலன்களுந் பெறலா; பிறந்தபோதினிற் பிறந்தபேர் முத்திபெற்றிருப்பார். (௰ச)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

மனுக்குலந்தனிலேரவிபுங்கவன்மதலை தந்தருடபரதன் - றனுச்சனங்க வனுசனென்பவர்தமது வெப்பகைதவிரவே - சனவிலங்கையிலிடு மவன்சொரிகருணையஞ்சனைபாலக - னனுமனென்பவன்மலையில்வந்த திலரியநன்புனலாடினன். ... ... (௰ரு)

மாலயன்றொழுவானை நண்பகன்மாலைகங்குலின்மாலையா - லாலயந்தனில்மேவிமஞ்சன மாதிகொண்டடிபேணினன் - வாலசந்திர மோலைகந்ணபுனன்மாகணந்திகழ்வேணியான் - மேலை நஞ்சணி நீலகந்தர ன் மேவிவனவிடமீதிலே. ... ... (௰௬)

குன்றெனத் தொழு தனும வின்றன விறையு மன்பொடுகூறுவா, னன்றுனக்கினி வரமளித்திட நவிலுவா யென மொழிகுவா ; னென்

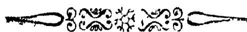
நன்முத்தினையுண் நலத்திணிலெப்பதவேண்டு மெனச்சொன்று; னன்றளி
த்தனனரியசெல்வமுமடைகவென்றுபுளித்தனனா. ... ... (௰௭)

நினைத்ததுகொடுத்த சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் [௭ ௩] திருவிருத்தம். (உ௱௪௰)

சாரமாமுனிச் சருக்கம்.

கவிநிலைத்துறை

என்றுகூறிமுன் சோதனவனரயினரைருக், நன்று கூறினெயன
ச்சொல்லியிருடியாநவிலவா, நடைநசார மெனமெருமுனிதலைப்படைய
வந்துமேல; மெச்சிறவாறலாமுமையசுமைய மறணமுமிசப்புய...(௧)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

பரமயோகிபெருவனுணெபகரினமுன்னுகதனிமேல, பிரமசன்மன்
மறைகளும் ... ம்பகமுங், சாதலாமலகமதாகவுணர்விலவை
த்தகாரணன் வரையிலவிறமிடமீது மாதவந்தொடங்கினான். (௨)

அன்னயோகி ... மைபானதவாதியற்றவமலனு, மின்னுலாவுகுன்ற
மனவிடையின்மீதமவிருன், பலதுமாயபோகா ... பர
மயோகிபோற்றிடு; மெனனனமேவ ... மனையோகிமுத்தியேனமு
மென்றனன். ... ... (௩)

இத்தலத்தின் முத்தியிலலையிமயவெற்பகன்றுகா; சித்தலத்துறைந்
திசோபசனமமீரகிமேதவிதன், கைத்தலத்திலதொடுத்தனப்பிறந்தகண
கானகவே; பதமாசரீதியுமங்கோர்மாலனைப் பயந்தபின். ... (௪)

மலைதுறந்து ... கின்னணிமன்னுக விரிகவேனா, யிமைரானமேறு
திரிசிர நகர்கடணையந்து மயமனமேய, தனைரவாய பாதலத்து மலர்
பறித்து நாடொறும் - புனைந்து முதல்வயர்த்து மேலுறு சிவன் மெழு
ந்து போயினன். ... ... (௫)

அடமையநத பிரமசன்ம னரிய யோக முறையிறு - லுடமுறந்

று சோமசன்மன் மகிழவற் றுதித்தனன், புடைநெருங்கு கலனிறைந்த புணரிபொங்கு மகரமீ, னிடைநெருங்கு பாலலைக் குணமதியெழுந்த தென்னவே. ... ... (௬)

சோமசன்மன் மனமகிழ்ந்து செட்கடன் முடித்தபி, னேமநாமி சைக்கவேண்டு மென்று மெல்லை நாகமேல், வாய்மை யோர்மொழிந்த தந்த மைந்தன் மாதவத்தினாற்; றூமமார்ப நாமம் வல்லசார னென்று சாற்றுமே. ... ... (எ)

என்றுரைக்க மனமகிழ்ந்து தந்தை தாயிருவரு, நன்றி யுற்ற சாரனென்று நாமமன்று நலகினார், பொன்றலற்ற கல்விகேள்வி புனித நூலுணர்ந்தபின்; மன்றலுற்ற கோலதேயா மனையறத்தில் வைகினான்
வயந்தபுண்டரீகயாகம் வாசபேயமாதியா, வியந்தபன்மகம்புரிந்து மெய்க்கடன் கழித்தபி-னயந்து நன்மகப்பயந்து துறவறத்தை நண்ணினான்; பயந்தபாலனின்று தன்குலத்து நீதிபயிலவே. ... ... (௯)

முற்பிறப்பி னியல்பறிந்த முனிவிலசார முனிவனுந், தெற்கிடத்தின் மேவிமிக்க திரிசிராமலைக்குள்வாழ்பார்ப்பதக் கொழுந்தரானபரமர்பாதமலரின்மே; லற்புதத்தி னரியபோது சொரியும் வண்ணமனுகினான்.

கவிநிலைத்துறை

கண்டமட்டிலேயுருகினானலயங்கண்டு, கண்டமட்டிலே விடஞ்செறிகட்டுவிளக்குமகார், கண்டமட்டிலேக் கருங்குழ லிறைவியைக் கண்டான்; கண்டமட்டிலேயடங்கிடா மகிழ்ச்சியாற் களித்தான். ... (௰௧)

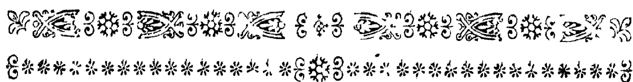
பிரமருத்ரனனகத்துயன்முதலியபெரியோர், பரமயோகியரிமையவர்பணிந்திடும்பரனே - கரமுமங்கவற்கிளையவனிருவருங்காண; விரவிபோல்வந்தரும்பலமுகவியவிறைவே. ... ...(௰௨)

அனுமனென்பவ னருச்சுனன் வணங்கிய வரனே - யினிய மாதரக ளெழுவருமிறைஞ்சி யவிறைமைய - வனையும்வார்குழ லுமையவள் வணங்கியமணியே; தனியரானவர்க்கன்னையேயெனச்சொலித்தாழ்ந்தான்.

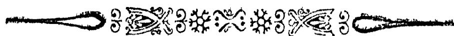
சிவதடத்திலேமுழ்கியம்மலைவலஞ்செய்து - பவமகற்றிடும்பொருட்டினித்தருச்சனைபண்ணி - நவமுறச்செபும்பன்னசாலையினகநண்ணித்; தவமியற்றினன்வேதவாசாரனுஞ்சாரன். ... ... (௰௪)

சரமாமுனிச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ௨ சருக்கம் [௮௫]. திருவிருத்தம். (௨௱௫௰௪)

சூரவாதித்தச் சருக்கம்,

கலிவிருத்தம்

வாழிய யந்த வருந்தவமாமுனி; தாழ்வருந் தகைச் சனகாதிகளே,
சொழுவைவிடைத் தோர் திரியுமவன் காழிய நகர்கண்ட குங்கு று

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். [வாய.

மன்னணி வழியாப் பகழ்படைத்த மருவினை நூல்கற் றுணர்ந்தோர், வடசா
ணையர்ட சிழவவகிர்க்கா னரசா சூளாமணியென்பார்; பொன்னணை கலை
கணைமுமுதுணார்தானெபுவி பலடவாளிவைவெநரிதான்; பண்ணுறு
யும் பரியுமயரிச்சேரும் பகடுஞ்செலுத்தலையிப்பனமே. ....(௨)

அறுதமகனைசனதாதிவளவன்பட வேகசமனைத்தூண்ட வீரமை
புயட சிமுயக்குவேயாகசாதனையை-மைந்தனவனிமுமுசிவயர்தன
ராதனிக்குமரிக்கவி தை-சிந்தாமுறனையிலாட்டகற்றி நடத்தாநின்றான்
செங்கோலே.... ... ... (௩)

எட்டாணைகளுஞ்சுமைதவிரவுராசியமிளைப்பகலக்-கட்டாதின்று
வரியகழலபணைத்தாமுடியிற்கப்பரப்ப-வொட்டாரளகுமபெரு
நதிவைறயாலிமைமேயாருலகமேறுவக கொட்டாநிற்கும் முரசம்பு
ந்தான் மனுவின்குலமணியே. ... ...(௪)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

பொங்கவிப்பாயிர் புரந்தொழு புடவிக்கலர் உலகு செய்வான்
சிங்களத்தவர் மன்னர்ப்பராஜிணரசோழ சர்சேர னர்-வங்கர்குச்சரா
கூர்ச்சரச்சௌர் சோசலத்தாவணங்கவே, தாங்கபத்திரி தண்புனற்சொரி
தாயதிண்கோமேவினான் ... ... (௫)

கலிநிலைத்துறை

ஐம்பையிற்சனா நுதற்கணடி பணிந்த தம்பின், கம்பையினை
சனை புமையிடத் திறை வனைக கண்டு, பம்பையினை கலையடிகிய
நாதனைப் பணிந்து, செம்பொனம்பலவாணனை வணங்கினான்
சிரத்தால்.... ... ... (௬)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

கனவுருவ மாயிருந் தான் மனைக்கையின் மான் பயந்தகனுங்கழ
கையாடன், மனமுருகி வெகுட்டமத் தமலைமா லுந்தனருப்பான்
மேரு வடிவம்மலவாம், புனவுருவமானவனை யயிர்த்திட்டனத்தவனை
ப்பொருத் துங் கோடி நினைவரனைத் தீர்த்தவனைத் திருவானைக் காவானை
ச்சேவித் தாமே. ... ... (எ)

வெண்ணுருவ னிமலா னே யகிலாண்ட நாயகியா மேனை யீன்ற,
பெண்ணுருவ னுடனைக் கப்பெருமானே மாணிக்கப்பிறங்கல்போலும்
வண்ணுருவல்லைக ரிடபவெறிக் கானைப்பெருமானுனை யுயிர் போற்றுங், கண்
ணுவல்லணிக்கப்பட்டு நானே யென் நடிபணிந்து களித்துப் போற்றுவன்.

வேறு

பொன்னிகடக்கிசிவகங்கை முதலாத்தடங்கள் புடைசூழ, மன்னிவி
ளங்குஞ் சிராமலையின் சிகரங்கொழுந்தை மணத்த குழற், கன்னியை
க்கவிழிகளிரக்கண்டார் உடலங்களிட்டு மூன், செக்கணிவனைந்தியபடுபணி
ந்து நடந்தான் மேலைத்திசை தனிலே. ... ... (௯)

வேறு

காவலனின் பொருபேரிகை சயின்புடைசானில்வரும்போருதூர், மா
வுதையுந்திறல்வீரர் மதிப்பமாவுதையுந்தகையேயர், மேவுதல் நன்றெ
திர்ச்சிறியுடன்றமூக்கி வகையிருந்தமேநர்; கூவியுகைந்த தேநிரராக நடந்
தொரு கோழிநாடுற்றதுவே.... ... ... (௰)

மேலெழு மன்னர் வேழ மேன் சிறை விசு மிருந் தெழு கால்,
போலெழும் ப்ரதிநிர ரூமமெழும்பவழிப்பரம் தனமேல வாலை
புனைமந்தி மேமாடிவருந் திலைசயா ரிவருந்தனையே; கோவுமிருஞ்சிறை
தாமுழுகம்கொடுகோதிவகிந்திடுமே... ... ... (௰க)

வேறு

மரங்களி லொளிக்கு மீளவளையிடைக் குதிக்கும் வீரர், சிரங்களை
நெருக்கும்வாசித்தலையில் மேற்செதியும்யானைக், கரங்களிலிருக்கும்
பாவர்க்கவசமேலிருந்துமேலப், பரந்தனி லுகையுந் திண்டிப்பாடிக்கெ
னப் பறந்துபோமே.... ... ... (௰உ)

மன்னவன் மூனைபெல்லாமருண்டிசையிப்ப வேழச்; செக்கணிற்
செறிந்துசென்னிகவிகைமேற்செறித்தபோது, பன்னிருகரத்தோன்
(௰௩)

கோழிப்பதாகையாளுகையாலே, யிந்நிலவரசுங்கோழிக் கவிகையா
மன்னனானனே. ... ... (௰௩)

ஷெ வேறு

கொடிய ரப்பறந்து கபிலையினுங் குதித்துச்செனனி குஞ்சரத்தை
யுதையாசசரணமுள்ளழுந்தமுகமுள்ளழுந்தவுளளழுந்தப், புதையா
ச்சூருதி நதிப்படியாமதவா ரணயினுடபொங்கியது, மதிவாரணத்
தை நீசகண்டககால் விடுபோமதற்றவாரணமே.... ... . (௰௪)

கலிவிருத்தம்

பாரத்தனாமன்னருப்படைக்கலகவீரரு, மார்த்தனர்படையெலாம
திசயித்தன, கூர்த்திடுகணையயில்பரிசைவிற்கொடு, வேர்த்தனரரசனு
மவிலகிறானமோ.... ... ... (௰௫)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

வல்லத்திணிற்பறந்துமீளவிடப்புறம் வளைந்தும்பாய்ந்து, நலத்திடைநட
ந்துவானமுகட்டிடை நெடிதுபாய்ந்து, சலதிநிறைகுழைந்துமேகந
திலத்திடைமடங்கியெய்ந்து, புலத்தவர்தியுமடக்கா யோகிமனமெனப்
போயிற்றன்றே.... ... ... (௰௬)

இத்தல வாசியாலிப் பறவை போரிலழுந்த தாகு, முத்தம தலம்யா
மிங்கே யுறைவது கருமமென்று, வத்தலத் தனந்த சோடயரமியம
ரச வீதி, சித்திர மாடகூடங் கோபுரஞ் செயவித்தானே. ... (௰௭)

கலிவிருத்தம்

மன்னர்வீதி நிறைந்தவை மாவின மேற், பொன்னிலாமணித்தோர
ணம் பொங்குதல், மின்னு மேக மிவை பயன விண்ணவர், வான்னவி
ல்லு வளைத்தது போலுமே. ... ... (௰௮)

போதகத்தின் மதநதிபோதலின், மாதிசுண்டு மருண்டுவனமூலச்,
சீத சநதனைத்தாற் கரை செய்த தன், மீதுசென்று தம் வீதி புகுவமோ.
செம் பொருட்டுப் பிரிந்திடு செல்வர்க, டம் புயத்திற் றழுவிமயங்
குவா, ரம்புயத் திரு வன்ன மடந்தையர், கொம்பு சுற்றுங் கொடிக
ணிகர்ககவே. ... ... (௨௰)

தத்தைமார்விளையாடியதண்கமன், முத்திராசிபுருந்தமுகிற்கிடை,
யுய்த்தமாரித் துளியொடிதிர்ந்திற, யெத்துமாரி விழுவனபோலுமே.
ஆடுமஞ்ஞையனையமடந்தையர, பாடுமங்கலவள்ளையின்பாடலுந்,
தோடுதவசுரும்பெழுகழ்மையு, மோடுதேரினுருளையினோசையும்

வெங்கனிற்றின் விரிந்த விரக்கமு, மைங் கறிப் பரி யாலு முழக்க
முந், சங் கொலிப்பதுந் தாளமிசைப் பதும், பொங் கொலிக சட
லெழும் மொருவுமே. ... ...(௨௪)
மையமேலேற்றவணங்கொளணங்கனை, மையநீக்கி மழைப்பருபோல
வே, தையலார்கடம்மியத்தாம் மாச,செயயபாதசசிலம்பு புலப்புமே.

வேறு

பற்றிய படிக மண்டபத் தின் பாங்கரி, சுற்றிய மரகதச் சிகரந்
தோனறுதல, கொற்ற மென் கனகபங்கயத்தின கோலவனை, யுற்றவ
னுறங்கிடுபூதறிபோலுமே.... ... ...(௨௫)

அறுசீரக் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

நக்கசெங்கமலத்தாதுகுடைந்தறுனறவமாந்தி, யகக்கர் வெண்டினை
நகுன்றேறி யிருஞ்சிறை புலர்ந்துந் தும்பி, செகக்கர்வெண் பிறைபை
வாட்டுஞ் சிறு நுதல் மடவார கொங்கை, மைகக்கருங்குவளைமாலை மா
லையில வைகு மனறே. ... ... (௨௬)
அரவுகொப்புளிககுநஞ்சுமமிர்தமுமொழுகப்பார்வை,முருகுகொ
ப்புளிககுமுல்லைமுகையெனவிளங்கமூர, விரவி கொப்புளிக்கும வெ
ய்யிலிருகுழைபொறிப்பச்செங்கைக, குருகுகொப்புளிகப்பறதுபயி
லுவார்கோடிபேமோ.... ... ... (௨௭)
பொற்கலாபாரமின்னைப் புணர் முலைக்கலன்கணோங்க, விற்கை
மாரனையுய்விற்கும்புருவவில்விழியப்பேவக, சுற்கொணுமழலையன்ன
நிகலாபமாமயூரஞ்சூழ;நறகழங்காடிப்பாமமாநகரநகரமெல்லாம்.

எழுசீரக் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

மூகுவண்டுவாசமுணமுமுகிலிடத்துமுரலமேவ, மாசில்கெண்டைமீ
னிரணடு வள்ளை மீது துள்ளமேவ, பூசலகொணடவாளி மையநீது பூங்க
ரும்பு பொழியமேவ, பூசலின்கணுமகின்ற மாதர் நுதலுமொலாம்.(௨௯)

மழைநவழ்ந்தசிகரகூட மாநகர்க்குள்மைகிரு, ணழகமைந்தகுங்கு
மககுழம்பளாவியழுபதங், கொழுதியங்கரகநுங்கிமங் கைமாதர்கொ
ங்கையா, லுழுந்சநதனந்திமிர்நத வெளிகுலாவு மாபிறுன்...(௩௰)

தபனமண்டலஞ்செறிந்த சயிலமன்னவெளியதா, மிபமடங்கலை
மூதுசெம்பொறுசலத்திலெய்திரு,ணபிநயங்கள்பெறுகுரும்பையனை
யகொங்கைமங் கைமா, ருபயசெங்கைக வரிவீசவூசலாடு தாரிருன்

கலிநிலைத்துறை

தோன்றாபிக்கதைநிற்றத்திமேற்கதைதபிலைச்சொல்கேன், கான்றுதே
ன்கமழ்வாரிசத்தவளைமெத்தகநூநீ, சான்றசண்பகத்தருத்துமல்லிகை
தளவிலைத்து, மூன்று காலமும் பிறையவத்தனித்தான் முனிவன்.

எந்தநாளுமக்கிறையவனருள்செயுமென்மே, புந்திமேவுற நினைந்
துமாமுனிபுறைபொழுதி, லந்தமாமுகமேவலாலழைக்க வந்து
போன், மந்திமாருதிக்கொணர்ந்து நடத்துமலர்மனைமே. ... ... (௩௩)

இன்னமாமனைமேதுவெனத்தெனிலொளிலைறைவன், சொன்னமாமனை
யிதுவெனமனத்திருத்தணிந்தா, னன்னபோதிலையரியபத்தரியவத்த
னிந்தாரிக், கென்னபேறரிதெனப்பெறவருள்செயாவென்றான். (௩௪)

தானுவானவர்க்கிம்மலரணிந்தவர்தம்மைக், காணவேண்டுமெனநி
நந்தனனவன் றுயில்கனவி, லுணைருமடமாதர் தம் வரவெலாநானே,
வேணவாவிறுத்தெளியலாமறைநத்துநீவிளவில். ... ... (௩௫)

மனதிலெண்ணமுமுடிந்திடுமெனச்சொலிமறைந்தான், கனவுதீர்
ந்தபினந்தறையின்கடனெலாங்கழித்தா, னினைகன்றவல்விருளிமேலார்
புறத்தொளித்திருந்தான், பனகநாட்டினுடனடந்தைபர்நடந்தனர்பரவ.

மண்ணிலிற்சிவதடத்தொருபிலைத்துநல்லழியா, னெண்ணயர்புதம
டந்தையரொழுவருநடந்து, புண்ணியச்செழும்போதுடன் புகன்றிடு
பொருள்க, ளெண்ணிரட்டியுங்கொணர்ந்துவந்தருச்சனையியற்றி. (௩௭)

பின்னேநேருவார்வலஞ்செய்துவணங்கினர்மீண்டார், மன்னுமாத
வனெழுந்தவர்முன்புபோய்வளைத்தான், கன்னிமார்களுமதிசயமிது
வெனக்கருதி, யெம்மைனகாரணமிவனுமைத்தடுத்தவாறென்றார். (௩௮)

எண்ணில்காலமாயிருட்பொழுதிடையிவணெய்தி, யண்ணலார்பத
த்தொழுதுமீண்டெம்முலகடைவோம், கண்ணிலுமெலமை யொருவரு
ங்கண்டதாக்காணோம், புண்ணியாபுகல்யாவனீயெனமுனிபுகல்வான்.

என்றனுமமுஞ்சாரனென்றிசைப்பரீதிருக்க, சென்றுபோதவுரிருடி
யர்மானவர்தேவர், நன்றிபாலரனருச்சனைபுரிவதேநன்மை, யன்றிம
ங்கையரருச்சனைபுரிந்திடலாமோ.... ... ... (௪௰)

அஞ்சுசுத்தியும்புரிந்துநல்லாகமத்தடைவே, வஞ்சிமங்கையர்பூச
னைமுடிப்பதுவழக்கன், றஞ்சலிப்பமேதகருமமஃதடுக்குமி வென்று,
னஞ்சகற்றியகாருடமியற்றியநாவான். ... ... (௪௧)

உத்தமத்தவனிவ்வணஞ்சொலவவருரைப்பார், பத்தியெய்தவர் யாவரும்பணிவாய்ப்பரனைப், புத்தியாரவொறிந்து சிலசொலோபோ தோ, முத்திபெற்றவனலநேறுவேடனுமொழிவீர்.... ... (௬௨)

யானையேழுநலெறுப்பதுகடையசாவனைத்தும், வானநாடனையழிபடவில்லையோமலரான், ஞானமுற்றவசலமோரிரிவை யினடப்போ, ரேனையோர்க்கெலாப்பத்தியேமூலமென்றிசைத்தார். ... (௬௩)

விரவேல் விழி மடந்தைய ரிவையெலாம்விளம்பச், சாரமாமுனி மொழிவனிருறாத்தநுதகவே, பிரவன் பினொர்க்கருளுபதேசமுமெய்தி நீ, சேருநன் கனிபாலுடன்கலந்திடு செயலாம். ... ... (௬௪)

பரவுக்ரீவிழிவிடத்திறனுறுகடிதடப்படத்தான், மருவுநீண்மணிச்சுடிகையாலரவெனவரலா, லுரகநாட்டிறைமடந்தையரீகளெகாடுபடை யொப்பீர், தெரிகிலேனுமைப்பாவர்நீரெனவுரைசெய்வா. ... (௬௫)

நாகநாட்டிறையிறையவன்புதல்வியர்நாங்க, ளேகமாகவே யிச்சிலைத் தெழுவரு மெய்திச், சோக நீங்கிடப் பாதலப் புதுமலர் தொடுத்துப், பாகவான்மதிமுடியவற்கணிகுவோம்பரவி... ... ...(௬௬)

கலிவிருத்தம்

தத்துவங் கடந்தவர் தாயி னல்லவர், பத்தருக் கினியவர் பரமயோகியர், சித்தருக் கெளியவர் திருவிளையர், புத்திரர்க் கரியவரொன்றுபோற்றினார். ... ... (௬௭)

கலித்துறை

அரிவை மீருமதருச்சனை யழகிய ததந்தே, சூரவர்பாலுபதேசமு நலமெனக் கூறப், பரவி நல் லுபதேச நீரருள் செனப் பகர்ந்தார், தெரிவை மார்களுக் கருளினனவ னுபதேசம். ... ... (௬௮)

அடிகளே யுமக் கடியவர்க் கடியமோம் பதிக்கு, விடைகொ டேகுவோ மெனச் சொலிப் பதத்தின் மேல் வீழ்ந்தார், படவ ராவிறை புதல்விய ரெழுவரைப் பார்த்துத், தொடர்பதான தன் பிறவியின் வரவெலாஞ் சொன்னான். ... ... (௬௯)

இற்றை நாளிலென் கனவினி லிறையவ னெய்தி, யுற்ற வுங்களைக் காண்பது முதலெலா முரைத்தான், கற்றை வார் குழல் மடந்தையீ ரவ்வணங் கண்டேன், சுற்றமாயினீருமக்குநங் கருத்தினைச்சொல்லுவேன்.

பாதலத்தி னீர் கொணர்ந்த விப் புதுமலர் பலவும், பூதலத்திலே

கொணர்ந்து நல் லருச்சனை புரியி, னேத மற்றிடு முத்தியா மென வி
றை யிசைத்தநா, ளதனிற் புது நாண் மலர் வேண்டினே மீதற்கா. (௫௧)
உங்க ளூட்டின் யாம் வருகுவோம் வருந் திற முரையீர், தங்கநாட்
டிய நிறத்தினி னெனச் சொன்ன ரவத்தோ, னெங்க ளூட்டி னீவரு
சேவ தரி தரி தென்றார், கொங்கை நாட்ட மென் றிரண்டினுங் கொலை
செயுங் கொடியார்.... ... ... (௫௨)
பிலம தாம் வழி புல கெலாங் கடி விருட் பிழம்பு, வில கொரு நதி
யாவது மாசுண விடநீ, ரிலகு மன்னனைக் காணவு மருமையுண் டெவ
ர்க்கு, மலருமக் தவந்தெய் தமோ வருமையே வறியேம். ... (௫௩)
என்று கூறினர் யாவையு நிறைபவ னியற்கை, யன்றி வேறிலை யடி
யவர் நினை வெலா மளிப்பான், சென்று போதுமென் றுரைத்தனன்
யோகியர் திலக, னன்று நீ ரொழுந் தருள்க வென் றவரு முன்னடந்தார்.
சிவ னடங்கலாப் பிலவழி முனி புடை சென்று, தவமுதற் றனையொ
ருபுடை நிறுத்தியே தர்ப்பைக், குவலைகை யுற்றிடத் தவ முனி வர விலை
யுரைத்தார், பல மகற்றிடுஞ் சானை யனைப்பயன வலா பணித்தார். (௫௫)
வந்த மாசவ முனிவரைத் தவிசின் மேலவைத்திட், டெந்த மாதவ
மிட நீரினே னீர் வர வென்றா, னந்த மாதவ னுரை செய்வா னுலக
மாமனைத்து, முந்து மல்லிகை யரும்பென முடித்திடு முதலே. (௫௬)
வையமுண்டவன் றரணியுந் தாங்கிடு மணியே, யைய னுடலை விழி
யினு லருந்து நல லமிர்தே, மெய்ய தாகவே வியா கரணங்களை விரித
தே, யுய்ய மாறினை யடைந்தன னெனவல னுரைப்பான். ... (௫௭)
வந்த காரியம் யாதென வுரை செய்வானணச் செவ், வந்தி மாம
லர் வேண்டி யியைவிடைவந்தே, னந்தையா யருளென் றனனெழு
வருமிசைத்தார், தநதை பான்முனி பிறப்பமற்றவன் செயுந்தவமும்.
மா தவத்தனை நஞ்சு மலாப் புதலை மண்ணுடனே, கோ தகற்றியே
கொண்டு போதுகவெனக் கொடுத்திட்; டாதவற்றிணையானசெம்மணி
ரு மளித்து; மேதினிக்கணேயருச்சனை புரிகவென விடுத்தான். (௫௯)
தன் கணங்களிற் சிலர் தமையழைத்தவர் தமக்குப்; பின்ப செல்றி
டு மெனச் சொன்னவருடன் பெயர்ந்து; மின்குலாவமுனடந்து நீள்
பில வழிமீண்டு; வன்பிலாமுனியவைமெல பகோயின்முன்வைத்தான்.

கலிவிருத்தம்

வர முனி கொணர்ந்த செவ்வந்தி யாமுத; றரணியுந் தரணியிற்றரு

தல்லெண்டியோ; விரி கதிர்க்கரங்களையூன்றி மேற் றிசை; யிருணூறு
பாதலத் திறங்கி யிட்டதே.... ... . (௬௧)
புடையிற் றகை யிள முலை முளரி வாள் முகப்; புக ரயில் விழியி னார்
புலவி நீங்கினார்; மயி றல மிசைந்து செய்வீற்றி வந்தனர்; மகிலமு
நிறைந்து செவ்வந்தி யானதே.... ... ...(௬௨)
மேனிற கங்குலின் விரிந்து வெள்ளிய; பானிறை யுடுக்கணம்பல
வந் தோன்றின; மாநிலம் பாதல மலனைக் காட்டு மூன்; வானமுங்
காட்டிய வாறு போலுமே.... ... ... (௬௩)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

அட்டமா நாகந் தம்முட் குணதிசை யரவந் தங்க; விட்டமாமிறை
வனிந்த புதன் மல ரொடுக்கும் போது; கொட்டியே பழுது பார்த்து
க்குயிற்றெனக் கொடுத்த வெள்ளித்; தட்டமா மென்ன கீழ்பாற் சந்
திர னுதயஞ் செய்தான்.... ... ...(௬௪)

கலிநிலைத்துறை

கோத்தநித்தில மணியெனமதியுடன் குழுமிப்; பூத்த மீனெலா மன்
ன்றனை விடிந்தது பொழுது; வாய்த்த மா முனிக் குதவி யாய் மகபதி
வகுத்த; வேற்ற மானதின் பதலை போற் கதிரவ னெழுந்தான். (௬௫)
அந்த வேளையி லொருமொழி யுரை செய்வா னமல; னிந்த நற்பு
தன் முதலை யிவ்விடத்திலே [illegible]சைத்தா; லந்த நற்புத லொன்று நூ
றனந்தமாய் வளரும்; புத்தி யுற்ற நம் மடியர் கைத் தானமே போல.

கலிவிருத்தம்

அம் மொழி கேட்ட பி னதனை யாங்கவன்; மெய் மலை மேற்றிசை
படைப்ப வித்தினன்; னம்முத லனந்தமா யரும்பி யெங்கணும்; கொய்ம
லர் விரிந்து தேன் கொப்புளித் ததே.... ... ... (௬௭)
சிவதடப்புனலினுற்றெளிந்த போது கொய்; தாவு கையிற் சங்கநீ
ரொருங்கு வீசியே; தவ முனி யனுதின மிறைக்குச் சாத்தினன்; கவ
லையும் பாவமுங் கரந்து போயவே.... ... ...(௬௮)
பொறை நிறை தவ முனி புனைந்த தாரினு; லறு கணி முடிப் பிறை
யழகு பெற்றது; மறுவற வளர்ந்த செவ்வந்தி மாலையாற்; பிறையொ
ளி விடுவது பேச வேண்டுமோ. ... ... (௬௯)

கலிநிலைத்துறை

சார மெய்த்தவன் கதை யினை யிடையிலே தடுத்துப்; பார முற்ற

தோர் கதையினை யுமக்கு நாம் பகர்வோஞ்; சூரவர்க்க னென் றியற் பெயர் படைத்திடு சோழன்; றூரணிக் கொளா மன்னனை யோன் முன் னவ தரித்தான். ... ... (எக)

ஏழு மாமுழ வாரணத் தூர்ச்சி மே லிருந்தோன்; வாழி குக் குடமு யர்த் தொரு மயின் மிசை வருவோ; ஞூழி மாதவ னென வுயிர் நலைத் தையு மளித்துக; கோழி மீதி னி லிருந்தனன் பெரும் புகழ் குயிற்றி.

அந்த நாளிலோர் தினத்திலே மிருகயாத் திரைக்கு; வந்துகான கத் தலவி நற் றிரிசிரா மலையின்; முந்தி யேகினன் பின் னருஞ் சாரமா முனிவன; கந்தமார் வனத் தருகினுந் திரிந்தனன் கங்குல. ... (எஉ)

ஏக ரிரவும் வேட்டை கொண்டு வெவு மவ்விரவி; னூக் கன்னியமொ ழூவருமவ் விடை நடந்து; பாக நாரிய னருச்சனை புரிய முற்படிபோ; சோக நீக்கிடு சிவ தடங் குடைந்தனர் தொகையாய்.... ... (எங)

கலி விருத்தம்

யுவதியர் கோதையி லொழுகு தேனினு; லவ ரவர் கயல் விழி யஞ் சனத்தினு; குவி முலை யெழுதிய குங்கு மத்தினு; சிவதட முழுவது ஞ்சேறுபட்டதே.... ... ... (எச)

அறுசீர்க் கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

வேட்டைமேல் விருப்பமாகிக்கான மிசையுலவும்வேந்தன்;கோட் டு வார் முலையார் மூழ்கிக் குளித்திடுஞ் சியலை நோக்கி; நாட்டமாயி ரங்கள் வேண்டு மெனச் சொலி நைந்தான் பின்னைக்; காட்டு மான் கவர் வான் மின்னூர் கலை யெலாங் கவர்ந்து போனான். ...... (எரு)

ஆய மங்கையர்க ளீரொண் ணுயிர மன்று வைத்த; தூய மென் கலை யைவாரி யொளித்த வச்சுதனே போலச்; சேயுமென் கலைக ளெல்லா ஞ்சிருட னெடுத்து கொண்டு; மாயமோ வென்ன மற்றோ ரிடத்திலே மறைந்து நின்றான்.... ... ...(எசு)

கலி நிலைத் துறை

கன்னி மார்களு மூழ்கி வந்தேறினார் கரையிற்; பொன்னின் மேகலை சொரிந் தன பதத்தின் மேற் புனலை; யன்ன மாதரைச் சிவதடப்பு னலெனையகலா;தின் னும்வாருமென் றழைத்தடி பணிந்ததாமெனவே.

வைத்த வெல்லையிற் றேடினார் கலைகளை மாது; ரித்தடங் கரையெய் தியார் கவர்ந்தவ ரென்றார்; சத்தியம் நிலை கவர்ந்த பேர் தாம்விடத் தழலுக்; கொத்தவிந்தனமாவரேயெனச்சொலியுளைந்தார். ... (எஅ)

இன்று பூசனை விலக்கிய பாவி யிங் கெவனோ, வென்று கூறி நொந்
திரங்கியு ரவர் களுக் கெதிரே, ரூல்று போ லினற நடந்தனன் மடந்
தையர்கூட்டு நின்றமாசுண மிறைத்தன விடங்களா மெனருப்பை. (எகூ)

கடுவிறைத்திடு கனலெலாங் கருட மந்திரத் தாற், பொடிபடுத்தி நன்
புனலிடைப் புகுந்திவள் போன்றனள், வடலை யொப் பெயலும் விடத்
தினைக்கருட மந்திரத்தாற், றடைபடுத்தினுனிவளை யென வதிசயி
த்தார்.... ... ... (அய)

ஒதிமம்பொரு நடையினர் பயந்து நின் றுரைப்பா, ராதிமன்னனே
யெல்ப துன் வடிவினு லறிந்தோம், பேதை வஞ்சியர்க் கிடர் விளைந்
திடுவரோ பெரியோர், நீதி யல்லவு நல்லற மல்லவு நினைந்தாய். (அக)

அலை வகற்றுவ வுயிரினுக் கடிகினை யளிப்ப, வுலகினுக் கெலா முத
விய மகிழ்ச்சியை யுடைய, கலை யெனப் படு முறுபத்து நாலையுங் கட
ந்தோ, விலகு மெங்கலை பறிப்பது நீதியோ வென்றார். ... ... (அஉ)

தாமமுன் டிருண் டலைதருங் குழலியர் சொல்ல, வாமமன்னனே
யுலாசொயா தெதிரு னுரவோன், ருமவேலினன் வீரவேள் சூரவாதி
த்த, நாம னுடிதா வல்லவோ வென்று பினடந்தார்.... ... (அங)

சூரவர்க்கனு மொழிகு வான் மடந்தைமீர் சொன்ன, பேரெமக்
குள துமக்கு நா னிழைத்தது பிழையோ, வேறெடுத்த தீ தொழுவரி
லொருவரை யிசையுங், காரணத்தினுன் மறைந்து நான் வாரினேன்
கலை.... ... ... (அச)

அன்ன தாருமென் றவரவர் கலை யெலாமளித்துச், சொன்ன போ
ததற் குடன் பாடா தவர்களுந் சொல்வார், மன்ன நீ யெமைத் தந்தை
தாய் கொடுத்திட வரையா, தின்னவா சகம் பகருவ தது பழு தென்றார்.

அரவ நாட்டவர் கடற் புவி யரசருக் காமோ, விருளை நேர் விடம
மிர்துடன் சேருமோ வென்று, ரரசனேது வரு ளரசு நாட்டவர் மணி
யன்றோ, விரவி போல வெம் முடியின் மே லிருக்கு மதென்றான்.

உங்களுட்டிறை யருளினு லுங்களை வரைதற், கெங்க ளுட்டி லின்
றும்முடன் வருகுவே னென்றான், செங்களுட்டிய மல ரொண்சி லை
னடி சேர்த்துத், தங்களுட்டினி லணுகினு ரரசனுந் தாமும். ... (அரு)

சூதநித்தபூண் முலையினர் தாதையைத் தொழுது, பாதலத்து நின்
பெருமையும் வளமையும் பார்க்கப், பூதலத்திலே ரரச னிங்கணைந்து

பூம்பொழிலின், மீதடுத்தனனெனச் சொலவிறைவனும் வியந்தான்.

ஆயிரம் பணு டவியினுள் வருக வென்றருள, வாயிலாளருங்கொ
ணர்ந்தனர் மறு குல மணியைக், கோயில் வாயிலைக் கடந்தவ னுறை
யிடங் குறுகித், தூய தாண் மிசைப் பணிந்தன னழுகுமேற் றுளும்ப.

அகில மன்னரும் வளவனை யணைத்து வந்தருளி, மகர நான்முகத்த
விசியின் மேல மைவுற வைத்துப், புகரி லின்னமிர் தளாவிய பனிமொ
ழி புகன்றான், சகல பாரமு மொரு வருத் தலை மிசைத் தரிப்போன்.

அனைய வாசக மவன் சொல வரவ நாட்டரசே, புனைபு நின்னெ
றில் காணவும் புகழவும் புகுந்தா, லுனது கண்கள் போலாயிரத் தி
ரட்டி கணுளவோ, வினிய நாவு மப்படி யெனக் குள்ளவோ வில்லையே.

ஊர் பரிப்பவர் நாட்டினை யளிப் புவ குலகின், சீர் பரிப்பவர் சி
று பிக முணர்ந்த மாச்சிறக்குந், தார் பரிப்பது நிக ரொரு மலரி ருன்
சமைந்த, பார் பரித்து நின் றளிக்கு நின் றகைமை யார் புகல்வார்.

அன்பனே யென மொழிந் தனன் மொழிந்த வற் கனந்த, வின்ப
மாக வொன் றுரை செய்வா னெமது நா டெங்கு, மூம்ப கார் விட
நிறைந்த சிப் பொழுது நின் மொழியாற், றுன்ப நீங்கி யின் னுயிர்த்
தமாயின தெனச் சொன்னான். ... ... (௧௰௩)

விடை கொடுத் தனன் வளவனும் பெயர்ந் தொரு வீதி, யிடை வ
குத்த தேர் மாளிகைத் தவிசின்மே லிருந்தான், படை மணிக் கல் ம
மிர்தம் வெண் சாமரம் பணிதந், தொடை மலர்க் குலஞ் சந்தனம் வி
டுத்தனன் சேனையா. ... ... (௧௰௪)

இந்திரன் பெருஞ் செல்வமா மெனு மவை யெல்லா, மைந்து த
ன் புல னாரவே மகிழ்ச்சியா லயின்றான், வந்து கங்குலுங் கழிந் தது
மற்றை நா ளுதந்தன், முந்து பேரவைக் கெய்தினு னனந்தனுமொ
ழிவான். ... ... (௧௰௫)

அந்த வாரிதி புலகினு மிறங்கி யிங் கருகில், வந்த காரிய மெதுவெ
ன வுரை செய்வான் வளவன், முந்து நல் வினை கொணர்ந் தது முனி
க்கு நீ தருஞ் செய், வந்தி நின் புகழ் போலவே கிளைத்தது மண்ணில்

இன்று மொக்க ஊட்டில் லா விரண்டிள குளத்துச், செந்நெல் வெ
ற்றிலை யெனச் சொன்னன் மொழிகுவான் சேடன், மன்னர்மன்னவெ
ம்பிடத் தினிற்சென்றிது நாள் வைகிப், பின்னமோ குணக் கல்வ யெலா
ந் தருவேம் பெரிதும். ... ... (௧௰௭

ஈ திருக்க வென் னுயிர்க் குயிர்த் துணைவ னீ யென்றே, யோதி யிப்படி மகிழ்ந்திடு நாளிலே யொரு நாள், பூ தலத்தி லுள் சேனையெத் தனையுனிப் புணரு, மாத ரொத்தனை யெய ரென வுரா செய்வான் வளவன். ... ... (௧௮)

ஒங்கு நாற் கட லுடுத்த பா ருலக மென் னுலகந், தீங் கிலா தவை நிறுத்தும் வெம் பகை யெலாந் தீர்த்துத், தாங்க வேண் டிய தெத்தனைய த்தனை தானை. பூங்கை மாதரு மிருவ ரொன் மனத்திரைப் போல்வார். (௧௯)

காடு நா டெலாஞ் செந் நெலும் பூகமுங் கரும்புங், கோடு முத்தமுங் கமலமு நிறைந்திடுங் குளங்கண், மேடை யெங்கணு மிர திபோன் மடந்தையர் விழைந்து, மாடல் பாடலுஞ் டமரர் தேவாவுடனை த்தும். ... ... (௨௰)

மந்தி ராசல மெனப் பல களிற்றினம் வ்யங்குஞ், சந்த முடவித் தலை யிலே தடை படுந் தபனன், சுந்த ரான மடந்தை தய ரணி மணித் தொகையா, லந்த கார மு மில்லை யவர்க் கரியது மில்லையால்.

பன்ன சாலையு மறையவர் வேள்வியும் பயிலு, மன்ன தானமே முதலிய தானமு மகலா, மன்னரோமுதற் குடிகளும் பலவுள மக வான், பொன்னி னுடைனப் பொன்னி நாடுள தொருபுடையின். (௨௰௨)

அங்க திற் கமலாலயம் வேத வாரணியங், கங்கை சுற்றிய வம்பல மம்பர் மா காளம், புங்க நற் பதி புகலி வெண்காடரன் புகலூர் மங்கலக்குடி கஞ்சனூர் சேய்ஞ லூர் வழுவூர். ... ...(௨௰௩)

வையை யென் றொரு நதி யதன் கரையிலே மதுரை, மையணிக்கிய தல மிரா மீச்சுரம் வடக்கே, யையன் வைகிய வதிகை தென் கோவலூ ரருணை, தூய்ய தம்பை யிற் காஞ்சி யென் றொரு தலந் துலங்கும். ... ... (௨௰௪)

கச்சி மா நகர் தனக்கு நேர் வடக்கிலே காசி, பச்சி மத்திலுங் குணக்கிலு மருங்கிலும் பலவுண், டச்சுதன் குகன் கோயிலு நதிகளு மனந்தந், குச்ச ராதியே முதலிய தேசமுஞ் சோடி.... (௨௰௫)

டார்ப் பதங்களும் பலவுள மணிகளும் பலவுண். டற்புதங் களும் பல வுள வென்றிவை யறைந்தான். சர்ப்ப ராசனு மகிழ்ந்து சிங் கா ச னத் த வி சு, மெ ற் செ றிந்த செம் மணி முத லானவு மீந்தான். ... ... (௨௰௬)

மற்று மொன்றவற் குரை செய்வான் மன்னவா வுன்னைப், பெற்ற

தந்தை யேழ் பிறவியிற் பெறும் பயன் பெற்றான், கொற்ற வே
ந்தர்கள் பலருளொனினுமிக்குணத்தைக், கற்ற வேந்தனீ யன்றிவே
றொருவரைக் காணேன். ... ... (௱எ)
கூறுகின்ற நின் மொழியினா லுடலெலாங் குளிர்ந்த, வீறுகொ
ண்ட நின் னெழிலினா லெமது கூர் விழிகள், பேறு கொண்ட நீ
வருதலா லுலகெலாம் பெறுங் கை, மாறு கண்டிலேன் மருகனீ
யாகுதல்வழக்கால்..... ... ... (௱அ)
இருவருண்டு தோள் புணருதற் கெனவுரைத் திட்டாய், இரு
வொருத்தியே போதுமோ மார் பகந் செறிய, விரிவு மிக்க தன்
றேவிலு மொரு திரு வேண்டும், பொருவி லென் மகள் காந்திமா
மதியையும் புணர்வாய், ... (௱கூ)
மன்னர் மன்னனே யெனச் சொன்னன் வளவனு மகிழ்வுற்
றென்ன நீ பணித்திடினும் யானியைவ தே யென்றான், புன்னகா
திபன் பணிகளுக் குரைத்தனன் பணிகள், பொன்னினாடெனத்
தமது நாடனைத்தையும் புனைய. ... ... (௱௰)
சேடர் சேனையர் வாயிலை நெருக்கினர் தோரா, லாடரங் கெலா
ந்தமனிய மணிகளா லமைத்தார், மாட மாளிகை தொறு மணிக்கு
டந் நிரை வைத்தார், கூட கோபுரம் புனைந்தனர் நேத்திரக் கொ
டியால். ... ... (௱௰க)
இம சலங்களைத் தெளித்து மான் மதப்புன விறைத்திட், டம
ரர் கற்பக வனமெனக் காவள மமைத்துத், தமனியத் தனி மண்
டபங் கோயி லுட் சமைத்துக், கமல நாயகி யுறை யுளா மெனு
ம்படி கண்டார். ... ..., ... ,.. ... ...(௱௰உ)
அந்த மண்டபந் தன்னி லோராதன மமைத்தார், வந்து சூர
வாரித்தனு மிருந்தனன்மதியு, மிந்து மாமதியென வொருபுடை
யமர்ந்திருந்தா, டந்தை யானவன் கொடுத்திட வேற்றனன்றனை.
ஓம வேள்வி முன் வளர்ந்தனன் வலம்புரி யொலிக்கக், காமவேளு
டனிரதிபோ லிருந்தனன் கலந்து, மாமனங் கவர்க் களித்தனன்
றரணியு மணியுந், தாமவாரமுஞ் சேடியர்பலரு மாதனமும்.(௱௰ச)
பணிக ளானவை விடைகொடு போந்தன பணிந்து, மணி குலா
முடி யனந்தனும் புகுந்தனன் மனையிற், றணிவிலா மயற் காந்தியு
ம் வளவனுந் தழுவி, யணி கொளின் பவாரிதியிலே யழுந்தினரழுந்தி·

நீடுற மாலையு மயங்கிடக் கருங் குழல சரிய, வேறு முத்தமன்று சோர்தரு மேகலை யிழந்தரக், கூர வேல் விழி சிவந் திட வியர்த்தி டக முழந்திட, வார முலை நாணிலா துழுதனை யணைமாரிய ம. (௧௰௬)

கலிவிருத்தம்

முற்றிழை யகன்றனை கழன்ற முத்தணி, சிற்றிடை யவளொடு செறிந்து சூழ்ந்தனை; பொற்றொடி யெழு முலை பிடிக்கப் போர்மதன், மற்றொரு வலை கொடு வளைத்தல் போலுமே. ... (௧௰௭)

பரிபர மொரு கரந் திலப்பப் பல கலை, யொரு கரம் பணம் பற வரிய மாகிய, சுரத விற்கையி லைவன் றெளிந் துருகி னர், வரைமி சைபடர்ந் திடும் வல்லி போலவே. ... ... (௧௰௮)

கலித்துறை

அன்னமேயெழுபிறப்பினு முனைப்பிரிந் தகலே, னென் னமேவுக நந்துமாத்தனென்றுயிரொப்பிகந்த, பின்ன ராயிருவ ருமொரு நீரகன் றுளமதிணிக்குங், கன்னியாருடன்புணருவீரெனச் சொலிச் சொல்லுந் தாள்

வாடு ரெண் மலர்த் திருமுகங் கருகிடுமுள் வருந்தி, யூடுறாவ ளோடலை யணர்த்தி ருணுணார் ந்து,கூடுரைவ ரிருவருங் கலவியிற் களிக்குந் தேடினர் தமை யறிகிலா ரிராப் பகல் சிறிதும். ..., ... (௨௰)

உருகி யிட்பாடு முயங்கு நாளினி லவ ருவரைப் பான், முருகலர்ச்சிறு மடந்தையே யுளது பூண் முலையா, யிரு மருப்பி லெவ்விரிந் தறு பதஞ்சிறைபிழந்து,மருளிசைக்கொலிதவழ்ந்தகுவளைமாமிசைவணடு.

இந்த வண் டொரு கால முன் போல முன்னிருந்த, நந்தனந் தனி லணையுமோ வுமா யென நவின்று, ணீந்த வாச கம் பரி வுணர்த்திய தெண வயர்ந்தா,டந்தை பாலவன் குறிப்பையு முணர்ந்திருடனித்து.

மகனுரைத்த சொல் லிட்ந்திருண் மயங்கிய மன்ன, னிகலி லுனை யா னிறுத்துவன் வருந்தனீ யென்று, னிகரிலா துலகளிப்பவ னல் லறு நிருபன், பகரில் யாணு மங் கவணுடை செலவு பரிவால்.

போகி மன்னனும் வளவனை யழைத்து நின் புவிக்கு, நாக வல்லி யுஞ்செந்நெறு நிந் தருகுவோ நாளை, யெதுகென்று நன்மனையி டைப்புகுந் தனனிப்பான், மோக வல்லி குராதவற் கிருளிலே மொழிவார்.

ஆரிய லிங்கமொன் றெறந்தைபாலிருந்துமங்கதனைப், பரவி யீறொடு பாரையுமுடி யின்மேற்பரித்தான், புரவலன்றனையிரந்து கொண்டுன் பதிபுகுந்தாற், பெரியவின்பமுஞ் சித்தியுமுத்தியும்பெறலாம். (௨௰௫)

என்றுகூறி ரெண் மற்றை நாள் உவை னரி கழந்து,சென்றுமே

டலுக சோதிறு மொரு பெருஞ் சிறப்பை, யன்று செந்நெறும் வல்
லியுப கமலக கவிதைாக, குன்ற மென்ன வே மணிகளு நிதிகளுங்
கொடுத்தான். ... ... (௱௨௬)

அவ்வமையமே யிறைடவிட்டபேச்சு னைகனைவனுந்தால்; பன்னை மெ
யெனகரியணைவிலைமா மருவை, பிட வணிலுவெளிட தனிலிங்கமாமி
டிறப வெப்புவாச, பணைமேக்கும் பெலைராமை நாதனெவென நதிட்பகா
ட்டான். .. .. (௱௨௭)

ஏங்கினா னலமரூ றைமுறைமை யிபல்லியீங்கு, பயக நேருநாள், நு
குகை நிமலமையுலா ளுயா, சிய கையுமாய மெலிதலுத்துவ மன்னயிடச
சாதகு ங்கங் குமிற்றுயியெக்கணையிக வியிறைவேரகனன்டான. (௱௨௮)

பின்னர் நன்றா மூழ பயனுற லுக ரா செவிவா யிலை மேய, வைமயி
ரிலுன்னாப் போல் தீரா மருகையுமணிக, வின்பம் மேவி பொயா திரான
ய சடரூக நா யிருப்போடம, புன்பு வேணாடிட மொனா றிவ கருளை
ணப் பொயாநதான். ... ... (௱௨௯)

புற்றாராவர சமையமடி நீந பொருளி பலாத்த, பயப்பற நா மொ
ழுத கருச சனை மனையிலே வ ரா, ன த்தராகிரு கூடிநா யிருந்த
நினைவாடு, யுற்ற பாரிலைய பருக்ய்க கருளி பொரான் றுவப்பார்.

அநிர ம் மேவியிரப்பாரை மதிதலத் தவனீ, மக வொருநநீ யி
ரு ருமைவடமுதைய பல னர, நிலை கபடைககாமருடை பொரு பப
டைககலாநீசருபம், பல படைகலாமிவனு னிப்புவிலையநீதாநதல.

வாழு நாளிலே நீ பரித் தவமாயும் வருநது; நாமு நாளிலே
சரண மென் வணமேப சாரு; மேமையேபாவ முமே வளரு நாளி நட
க்கட ரிதமைது; வீழு நாளினும் காப்பதே கட னென விரிதான்

கா ஆனாரு மொழிகளித்தது பின் றுடனவிடை கொடுத்தான்; சூர
வாதவ னனாருக்கின யனிருந் டன் ரொழுது; டாரகத்திலேயமேனந்தரன்
கங்கைபிறப நருது; வாரலைத்துரிய மாதவன்சிராமமே வணங்கி. (௱௩)

மா சுகாரு புகொலுமா கா துவேர மனம, பிசனைக் கனகாலயத
தனியபாக விருந்நாா; நாச மறுந பாமருவிழா நவங்களா நடவிப;
பூசனைக்கு வேண்டிய நீ வாழுகவி றுவா புரிந்து. ... ... (௱௩௪)

கலி விருத்தம்

செந்நெறுடன் வெறியே பொறி தகொடி பெலவா; மெமநிலமு
மாக வ வ வெங்களைம்பிளைக்கீ, மன்ன ஜ ந்த தாபிர வளர்த்து
யுறு நாயிர்; பன்னக தல்தூ பெய பத்தியின் யிருநதாவ. ... (௱௩௫)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

அன்னை விருதா ளருச்சனையைத் தினமுந் தொழுத னாயகியாள்; பன்னி யடிசி லயின்றிடுவ தல்லாற் புனலும் பருகியிடா; ளன்னை யுரி மைத் தவமுந் நடத்தி வரு மந் நாள களின்மேல்; வண்ண வயிற்றி லிலங்கு கருப்பம் பிறை போல வளர்ந் ததுவே. ... ... (௱௯௭)

கருப்ப முதிர்ந்து தவமே காலா னடந்து கயிலைவெற்பை; பொருப்பின் கொழுந்தி னடி தொழுவா ளொருநா ளடைந்த போதுபெரு மூது; நெருப்பின் றழுவி யெழும் பரலா வினை, தாழ யாந்து நெடு நாயிருந்தாள்; விருப்பம் பெருகுஞ் சேடியர்மனை யடைந்து பாரகா தரா பிசநிருமயே. ... ... (௱௯௮)

அன்னாள் கவிக்கப் பிடி களிக நடந்தாளுஞ்சா ரடியளவு, மின்னிய யர்ந்து மேற் செறிந்த விழுந்தா ளபசோர வெவ் விடையில்; மன்னன் பிறந்த சிவிகையினு மேருடிருக்கும்பி மடலபுகு நா; னிலந்தெரு மலை யிலையர் நிய லாலயமே மன புனலு மென்றுமே. ... ... (௱௯௯)

பேரவிரத மவர் பிடித்துத் தயைபுரந்த பெரியவர்கள்; சாரமு னிவரன வனமேவ தாரா கிரகஞ் சமைத்தாக; னிரவளரு முனை மேசுஞ் சபைமிறைந்தார் சொரிந்த நீமகலநல; மாரவடங்க ளனிந்தாகத் பருசுரா கழுநீர் அவிதமே. ... ... (௱௯௰)

போந்து மடமதை வருந்துதல் கண் டடியாரக செவிபவரு கடலுள்; சயப புவடிவா யவளெறிமேயிருந்தானந்த சுகரனை; வயந்தமேல் மேவ சற்பசப் புமலரச சொரிந்தா வாணவர்கள; வியந்து பணிந் து வலப்புரிந்த மீண்டாண் மனைக்கு மேவரசொழுமே. ... (௱௪௦)

சூர்வருகனை சிசயித்துச் சூலிக்கிடங் தங் குலிதனக்; கார பகிலு மேகா புரமு மணியாலயமு மமைப்பித்துத; தேருஞ் சிறப்புந் திருநா ளு மகபூசனையுஞ் செய்வித்தானை; வீர விரத முனிபோல நடத்தி வந்தா னைமென் கொடியே. ... ...(௱௪௧)

கன்றுமா குழவி தனையனுந்தன் சூரவன் மனிலுமெண் மடங்கரிச்ச சான்றேர்சொண்மையிலு லற நெறியாற் சிவநூற்றெளிவாற் றனைக்கொற்றன் மனமும் பெயரானமுடிவாக நாற்பத தாமு முடிமனனா; மூன்றுகு சோ மக முடிதது மகவா னுலகம் புக்கனமே. ... ... (௱௪௨)

சூரவாதித்தசருக்கமுற்றிற்று.

ஆகசருக்கம் [௯] திருவிருத்தம். (௲௱௬௰௭)

உறையூரழித்த சருக்கம்

கலிவிருத்தம்

ஐம்பத்தீந் நாலைமறை யதனிலே யொரு; வன்பராந்தகனெனு மன்னன்மேருவின்றனன்; நீள்குலாயவைமுடி மன்னர்மேனியிற்; பன்புலாவிணைமழுவொழிபுரியும்வேயினன். ... ... (க)

அவ்விருபுயத்தினாற் கவைமந்திமாவின்றிறப்; புவனமாதேவியோடிகம்போற்றினு; ளெவ்விலையிருக்கமுனிடமபுமா முனி; சிவனதுபணிவிடைசெய்யநுற்றனம். .... (உ)

புராந்தகற் கவனலமொடுக்கும் பொற்கரிப்; பாரார்த்தகற் கணிமலர் பறிக்கவந்தொரு; பிராந்தகன் மலரெலாமெமுச்சுப்பெட்டுக்கொண் டராந்சிகழ்வேலிறைக்கணியநல்கினான். ... .(ந)

அம்மலாமன்றலுக்கசியித்தனன்; செம்மறன் முடிக்கணிசெறிப்பவெண்ணூயலே; யிம்மலர்தினந்தருசெண்றுகாதினை; மெட்டமலர் வணிக்கறும்வெயிடைகொண்டேகினான்....................................... (ச)

மாலையிற்றுயின்றனன் வனத்திலவந்திளங்;காலையிற் புதுமலர் கவர்ந்து போயினன்; மூலயத்திறைக் கவை யளிக்கு மாமுனி சோலையிற் புகுந்தலாத்தொகையைத்தேடினன். .... (ரு)

இங்கிவைகண்டிலேனெம்மையாள்பவர், சங்கரன்முடிமிசைச்சாத்தினர்களோ,வங்கதையறிவதற்காகவவ்விடைக், கொங்கவிழ் சிலமலர் கொணடுபோயினன்..... ... ... (சா)

தானணிந்திடுமலரவறிச்சங்கரன்;மேனியிற்கண்டிலனதுவிட்டிருந்தான்;கானகபதுமலர்களையகாவலன்;றேனடப்புனைந்து தன்றேவிக்கீந்தனன்.... ... ... (எ)

அவ்வலர்பறிந்தவனளிக்கும்போதினின்,மௌவலுந்திறைறயிடுமுறுவன்மாதரா; ளியவலர்சிவன்றனக்கினிமையாதலாற்;சைவவேதியிற்றரிக்கவன்றிலள். ... ... (அ)

காவலர்காவலும்பகிழக்கைதவப்;பூவலர்வாணிபறுதவம்போதினில்யாவரிவ்வனமறிலெய்திழந்தனர்;மாவனத்தின் முனிமறைந்துநின்றனன்.

பத்திர நூற்றனைப் படைத்த போதினைக், குத்திர வாணியன் கொ
ண்டு டெல்லையிற், கைத்தலம் பிடித்தவன் கழுத்திலே தனை, யுத்தரிய
த்தினாலசுருக்கியுந்தினான்.... ... ... (௰)

முன்பிடித் திர்த்திடு முனியைத் தள்ளியே, வன்புடைக் கயவனும்
வலிதினெய்தினான், பின்பிடித் தனனிவன் பின்னு முன்னுமாய், வ
ன்புடைக்காவலன் மனையி னண்ணினான். ... ... (௰௧)

ஆயிரந் தரமுறை யரச வென்றனன், வாயிலைப் புரப்பவர் வார
லென்றனர், தூய னோரந்தண னெறியிற் றோன்றியே, கோயி லுண்
முனிவனைக் கொண்டுபோயினான். ... ... (௰௨)

கலிநிலைத்துறை

மன்னர் மன்னனு மெதிர் கொடுமுனிவனை வணங்கிப், பொன்னு
லாவு நல்லாசனங் கொடுத்தெதிர் புகல்வா, னென்னபுண்ணியஞ் செய்
தனனீவ ரவென்று, னன்னைபோ லுவாயெவர்க்குநீடுகலிடமன்றே.

கலிவிருத்தம்

பாதலத்தினும்புகல்கொணர்ந்துபல்பகல், பூதலத்தினிற்புனல்பொ
ழிந்து பொங்கரிற், கோதறவளர்த்தலர்கொய்துதார் செய்து, நாத
னுக் கணிகுவே னனு நாளுமே. ... ... (௰௪)

அப்புதல் வனத்திடை யளிகள் செல்லினுந், தப்புதலரிதுமற்றெவ
ருஞ்சார்கிலார், மெய்ப்புது மலரிவன் கொய்து மேவினு, னிப்புலைய
னைத்தடிந் திடுகவென்றனன். ... ... (௰௫)

ஆடரவணிபவற் கலங்கல் பெய்திடுங், கூடையை யரசுவா பறித்
துக் கோடலு, மேடவிழ் தொடையெழி பத்தொன்பவ, ரோடிவெ
ங்கரிமிசை மழுவை யோச்சினார். ... ... (௰௬)

வீழ்ந்ததுகடகரி களிற்றுவேந்தனுஞ், சூழ்ந்திதுகொடுத்திடுதுயர்
க்கென்றனையும், போழ்ந்திடுகெனச்சொலிப்புனையுமாமுடி, தாழ்ந்
தன்னதுபெருந்தருமமானதே. ... ... (௰௭)

பழுதெனத் தள்ளிய மலரைப் பண்டொரு, முழு மதிமுகத்தின
ளெடுத்து மோந்தனள், செழுமலர்தொடுப்பவர் கண்டுசென்றவள், கு
ழலினைப் பிடித்துமென் குயிலைக்கொய்தனர். ... ...(௰௮)

மங்கைதன்கணவனுமரசன்வந்திவ, ளங்கைமுன்பற்றிய தலைமையாத
லாற், செங்கையைத்தடிந்திவள் வினையைத்தீர்க்கென, வெங்கணும
வன்புகழ்ச்சிக்கவில்லையோ. ... ... (௰௯)

பழச்சிமைமலக்குவைபுலவுநாறிய, வழுக்குடலீரல்சிவழியுஞ்செ

(௰௫)

யியக, ஙூழுக்குடலுதிர நீர்மூளையின்பொதி, யழுக்குடலைதப்பொ ருளாகவெண்ணுமோ............ ... ... (உ௰)

ஊழு நரிக்கணங்களுக்குதவுமொண்பொருள், கழுகினுக் குணவுக ட்டியகளஞ்சியந், தழலினுக்கிந்தனமா னசட்டக, மெழிலுறப்புனையி னுயிருப்பதல்லவே. ... ... (உக)

நரம்புடன்னெலும்பு தோனட்டபுன்குடில், வரம்பறுபிணியெ யலா லிருந்தவான்கல்ந், திரங்குதனலா யிடர்புதைத்தசிற்றறைக், குர ம்பையென்றறிந்திலெ னொற்றவேந்தனே. ... ... (உஉ)

கலிநிலைத்துறை

கடிகொள்னீலநுண்மணியெனக்கரும்புழுக்கலந்து,பொடிகொணித் திலமாலைபோற்றவளவிர்பொருந்தி,வடிகொண்மாவெனவலைக்கு ளேவருந்திநிமயிர்க்கோ,முடிகொள்கங்கையான்விரும்பியமலைநீமு [டிப்பாய்.

கொச்சகக்கலிப்பா

எட்பகவுமன்பில்லா ரிவ்வுடலிவ்வாறிருந்தாற், பெட்புறுவர்பே தைமுதற்பேரிளம்பெண்ணீறாக,வுட்புறப்பாவைத்தாலுகிர்ப்பருந் தும்வாயசமு,முட்கழுதுங்கல்யாணம்பண்ணமுயன்றிடுமே.(உச)

பௌவநிகர்கா லன்பறித்துயிர்கொண்டேகினு, லிவ்வுடலதித்த ணப்பூமெத்தையின்மேலிப்பியெரி, கௌவும்பொழுது சுடுநாறி க்காட்டுமன்றிச்,செவ்வுந்திமாலைமணங்காட்டுமோ தேர்வேந்தே.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

சண்பகத்தியிலைநீவியிமசலந்தலைபவாட்டி,யொண்புகைகொடுத் துநாவிமெழுகித்தாதுறத்துமோதி,வெண்புகைநிறத்துமாய்ந்துவெ ண்டலையானபோது,நண்புகைவிடாமலிந்தநறுமலரணிகுவாயோ.

ஷை வேறு.

மின்போ லழியும் வழிற்குமைவடிவா யழிபுமெய் புருவாய், முன் போலழியும் பிறந்தழிபு மடவாருடனே முயங்கிபதன், பின்போயழி யு நரைத்தழியும் பேய்போற் றிரிந்து பெயர்ந்தழியும், பொன்போல் வளர்த்து மிவ்வுடல நிலையாதழிந்துபோய் விடுமே. ... ... (உ௬)

கலிவிருத்தம்

சிவனிறனை யிகழ்ந்தொரு கதையைச்செய்தபேர், சவம்படுபொழு தவர்தசையைநாடியே, புவந்துவந்தருந்தியகழுகுமோரியுங், கவர்ந்து துகசர்ந்துவருந்துக்காலுமே. ... ... (உஅ)

சிவனருதிரவியஞ் சிறிதுகொண்டவர்,நவதிதம்படுமெழுநீர குநண

ணுவா ரவலஞ்செய் குழிகளிற்கிருமியாகுவார், குவலயந்தனிலொருங்கா
டிசன்மமே. ... ... (௨௯)

மெய்க்கடுங்கூற்றுவன்படையில்வெம்புவார், செக்கிலையலைருவா
ரழிவிற்றீகுவார், துக்கமும்பிணியுமாய்ச்சுழல்வர்சூகரந், துக்குடமாகு
வர்கோடிசன்மமே, ... (௩௰)

மாணியநிலம்பறிமகவையென்பதற், றாலியந்தனமணிதானமென்மொழி
டாது, பேணிறைகோயிலுள்விருத்தபண்டமு, மாறுயர்கொடியிருமை
ர்துசெய்தலும். ... ... (௩௧)

தண்டுமுன்கொடுத்திடுதாருமாரமு, முண்டகமுடித்தநறு மற்றுமு
ள்ளவுமெண்டருகோயிலின்பறம்பிலெய்தியே, வண்டணிதொடையடு
ங்கொளார்தன்மாட்சியோர். ... ... (௩௨)

அல்லலையுடையவருக்கண்ணினீர், செல்வமன்னவர்கெடத்தேய்க்
கும்வாளெனச், சொல்லியமொழிசெவித்துளைக்குளேபுக, வில்லையோ
வுடற்பயமிழந்தமன்னனே. ... ... (௩௩)

வாலியம்பெருநிலக்கிழமை மாண்பொருண், மேலதிலாமையி
லொன்றுமேவிலுஞ், சீலமுங்குடிமையுஞ்சிதையுமாயினவ, நாளுமுள்
ளவர்செயனவிலவேண்டுமோ. ... ... (௩௪)

விழிதெரிந்திருக்கவுங்குருடுமேவுவர், மொழிதெரிந்திருக்கவுமூங்
காகுவர், பொழிமதவன்றியுமயக்கம்பூணுவ, ரழிதருகாலமாமரசர்
வண்ணமே. ... ... (௩௫)

இன்புகழ்படைப்பதும்பகையைத்தேய்ப்பது, மன்புரத்தளிப்பது
மன்னர்பேரணி, வெண்கலைமுகுதல்கவரிவீசுதல், புண்களும்படைத்தி
டும்புணலுமாடுமே. ... ... (௩௬)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

அந்தணருளோச்சாராராரும்பயமறுக்குஞ்சேதா, மந்திரமறப்பர்
நூலோரானொன்மகமுண்டாகா, விந்திரன்முதலாவுள்ளவிமையவரவி
யூண்கொள்ளார், கந்தரஞ்சிறிதுநல்காகாவலன்கொடுமையாலே. (௩௭)

இன்புடையறங்கணல்லோரிளையவர்க்குவராகத், தன்பெருங்கி
ளைகள்சுற்றமந்திரத்தலைவராக, மன்பதைகளிகளாகத்தரனைகண்
மணிவீழாக, வன்பொலாம்வடிவமாகவரசுமேல்வளருமன்றே.

கலிநிலைத்துறை

தெருண்டசிந்தனைமன்னவனீதிநூனிலையி, னுருண்டதேரினென்
னுழுவிழிகளுண்டுலகின், மருண்டுமன்னனுஞ்விழிபொழிமறைந்திடு.

ன்மற்றை, யிரண்டுகண் ணினும்பயனிலையாகுமேயென்றான். (௩௯)
கற்புமங்கையர்நிறையெனும்வரம்பினைக்கடந்தால், வெற்புநங்கிட
வானகம்புவியின்மேல்வீழ்ந்தா, லற்புமன்னவன்செய் யகோல்வளைந்
திடுமாறு, லற்பலஞ்செறிமாலையாய்விலக்குவாருண்டோ...... (௪௰)
வேலியானதுபயிரினை நுகர்ந்திட விழைந்தாற், காலனுருலகுயிரெ
லாங்கவர்ந்திடக்கனன்று, ஞாலமன்னையர்புதல்வருக் கருத்துவராகில்,
வேலைவேலையைக்கடக்கிலார்விலக்குவார்வேந்தே. (௪௧)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

சிலையின்பிளவுநிலப்பிளவுமணலின்பிளவுஞ்சிறந்தபுனற், றலையி
ன்பிளவுமெனநான்குவகையாம்வெகுளிதனையுடையோர்; தொலைவி
லுகம்புவிலிருந்தாராய்ப்பிறந்துதுயருழப்பார்; மலையுந்தகரநிழ
லுடனேமலையுங்களிற்றுமன்னவனே. (௪௨)

கலித்துறை

சொல்லுகின்றவன் றனையிறை தகுதியிற் றொழுது; நல்ல வாசகம்
போலவேநகைமொழிநவிற்றி; யல்லில்வேறலர்பறித்தவன் றனையெதி
ராக்கி; யில்லையோவலர்பறித்திலையோகூறுவாயென்றான். (௪௩)
பூவிளிப்பவனுரைசெய்வானிவர்மொழிபொய்யே; காலையென்னி
ருவிழியினாற்கணவிலுங்காணேன்; யாவரிப்படிசெய் துபோனார்களோ
வென்று; நாவழற்சுடமொழிந்தனனரசனுநவில்வான். (௪௪)
அழிவுகாலமதாகையாலலைகொடுப்பவனைப்; பொழிலிலேபுகாதகற்று
வோம்போமெனப்புகன்றான்; வழுவிலாமுனிமன்னனோதக்கனூர்மசம்
போற்; புழுதியாடுமுப்பகழுமென்றுரைசெய்துபோனான். (௪௫)
செற்றமாகவேயிப்படிமொழிகளுஞ்சினந்திட்; டிற்றமன்னவன்வன
த்திலேயொருமலரின்றி; நித்தநித்தநீகொண்டுவாவென் றனனிருபன்;
கொற்றவேந்தனைப்பணிந்துவாணியன்விடைகொண்டான். (௪௬)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

முடித்திடுமரசர்க்கோர்நாண்முடியாதபழிபுண்டாக, வெடித்தபோ
தெல்லாமென்றாழ்வெடியாதபோதிற்கொய்தா; னெடுத்தசெவ்வந்
திப்போதினெதிர்ப்படுநிழலாமென்னக்; கடித்திகழ்விசும்பிற்றாரகண
ங்களுமறைந்தவன்றே. (௪௭)
குரவனுமுனிக்குநாமுன்கொடுத்தசெவ்வந்திநாட்போ, தரசனுற்கவர
ட்பட்டதெனநினைந்தரவவேந்தன்; வரவிடுகனகச்செந்தாமரைப்புது
மலைப்போலே, யிரவினையகற்றிக்கீழ்பாலிரவியுமுதயஞ்செய்தான்.

கலிநிலைத்துறை

வண்டுறைதருமெனடுத்தசெவ்வந்திநாண்மலரைக், கொண்டுபோய்முனி
காணமேவவணிகனுங்கொடுத்தான், கண்டுரொஞ்சுறாந்திறைவர்சந்நிதி
யிலேகனுழ்ந்தான், பண்டுமோரணையெரித்தவனவனுடன்பகர்வார். (௪௯)

அஞ்சலஞ்சனீமுனிவனேயவனைநாமழிப்போ, நஞ்சமன்னவன்று
னதுறையூரிமேல்நண்ணணி, மஞ்சுலாவியமாளிகைமறுகொமருவி, யி
ஞ்சிசூழுமிந்நகரொழுதினித்திலேயிறக்கும். (௫௰)

அரனருச்சனைபுரிகுவோரடியரைப்பணிவோர், குரவர்சொற்படி
யொழுகுவோரிரந்ததுகொடுப்போர், நரைமுதிர்ச்சியோரருமறைசி
வாகமநவில்வோர், திருவுடைப்பணிபுரிகுவோரருமகஞ்செய்வோர்.

தூன்றுகற்பினோர்யாவருங்கேளுமின்சொல்கே, லின்றுதொட்டெ
ழுதினத்திலிப்பதியிறந்தேகு, மன்றினுற்றவராணையாற்சொரியுமண்
மாரி, யன்றுடுக்கழிவாகியவேந்தனுமழிவான். (௫௨)

சுற்றமோடவன்றனையுங்கயவருந்தொலைவார், நிற்றைநாளிதுசிவனு
பதேசமென்றிவர்க்குஞ், சொற்றுவாவெனவுரைசெய்தார்முனிவனுந்
தொழுது, மற்றைநாளுறையூரிலேயுரைத்தனன்மறுகில். (௫௩)

தூயராணவரக்கணமேசெலத்துணிந்தார், தீயராணவரசங்கதியாடு
யிற்செறிந்தார், தாயராமெனவருள்செயுஞ்சிராமலைத்தலைவர், வாயு
வோடெழுமுகிலையுமவரவழைத்துரைப்பார். (௫௪)

சந்தநான்மறைமுனிவனையிகழ்ந்தவன்றருஞ்செவ்; வந்திநாண்ம
லர்த்தொடையலும்பனைநீடுமன்னன், பந்தமாகியகிளைகளோடழித்
திடப்பதியும், விந்நமாமெனமறைத்திடுமெனச்சொலிவிடுத்தார். ( )

தாழுமந்நகர்க்கெதிர்முகமாகிமுற்றலத்துக், கேடமாகவேபுறங்கொ
டுத்திருந் தனரிப்பான், மாமுகிற்கணமிடித்திர்ந்தெழுந்துமண்ட
லையைத், தீமுகங்களாலிறைத்தனபுனலையுஞ்சிதறி: (௫௬)

சண்டமாருதஞ்சுழன்றுறையூரொலாஞ்சலியா, வெண்டிசாமுகந்தி
ரிந்திடவொன்றிலொன்றெடுத்துக், கொண்டுகீழ்விழவெறிந்தனபல
பலகுவையாய், மண்டிரண்டனமலைபெறுங்குழவிகண்மாளு. (௫௭)

கூற்றமன்னவன்றீவினை விளைத்திடுங்கோழி, கீற்றடைந்துபல்குழிக
ளாயுயர்ந்ததுகிழக்கிற், காற்றுவந்துதன்கரங்களாற்கீழ்நிலநீகளைய,
வேற்றுமண்களைச்சொரிந்தனபோன்றனமேகம். (௫௮)

மாடமாளிகைமறைந்தனமறைந்தனமணித்தே, ராடரங்கெலாம்
புதைந்தனபுதைந்தனவகங்கள், கூடகோபுரங்கரந்தனகரந்தனகுளங்

னை, மேடுபட்டனகாவுடறுவணையின. (௫௧)

அர்கடமாமுனியுரைத் தகையசங்கதியாடி, யிந்தவாறுயிரிழந்தன
படைக்கரைந்திடுவார், தந்தைதாய்குருக்கிரங்குவார்களுமூவார்தளர்வா
ர்,மைந்தரானவர்க்குருகுவாராயினர்மாக்கள். (௬௰)

மனைழதனக்கிடுகுடையெனக்கூழவிபாசமறைப்பார், தழைசெவி
ப் புகம் முக மதமருப்பிணைத்தநிசி, படைபுரப் பியவாயிடைச் சிலர்
சிலர்புகுவார, ரழலின்றதரிடிபுயலின்றுசுசுகந்துவராரனர். (௬௧)

ஒருவருகவிடையொருவர்வந்தெரளித்தொளித்தொதுங்கிப், பரிவ
ருத்தினபணியுமவரொனப்பயிலவார், வெருவியக்கணநிலவரைசெ
யசசிலர்விழாவார்,புரமெரிக்கிடுபொழுதிலவுணரைப்போன்றார்.(

பாவிமன்னவன்றன்னகர்பிறதுயாபாரத்துந; தேவிதானுடன்ப
ரியின்மேற்குடதிசைச்சென்றான், மேவுமவ்விடத் தன்னினுடன் ம
ழைவிழுந்த, வாவிகொண்டவன்வடதிசைககாவிரியடைந்தான.(௬௩)

சென்னியவ்விடைத்திருப்பவுமவன்பெருந்தேவி, தன்னதாகியகரு
ப்பமெடப்புறத்திரந்திடுந்தளவா, பொன்னியாற்றிடைவிழுந்தனள்புலி
யரிற்புலிய,னென்னுமன்னவன் திரும்பிவந்தவளையுமெடாமல்.(௬௪)

உயிர் பிழைத்திடி லேகுவிற் றேனு முன்பாமென், செயிரிழைத்
தசொற்படியவன்வினை வுடன்சென்று, னயிர் கொழித்திடு காவிரிக்
கரைபகுமளவிற்,றுயர்புடைத்துநெந்தவெறும் வீழ்ந்ததுதுரகம்.

மாவுமன்னனை மறைந்திட பொழிநதமணமாரி, காவினின்றகன்
மலாம்பறித்துமுன்கவர்நத, பாவியென்றிவன்விருப்பமானது
கெடும்படிக்குப் புவினுன்மறைந்திடுவதுபோன்றனபுயல்கள்.(௬௬

பிறைமுடித்தவர்முனிவினுயிர்மழைபெய்த. தறையிலித்தனையா
யிரத்தலமெனவறியு,முறைகரிட்டனபோன்றிருந்தனவுறையூரிற்; று
றையறத்திரைதிசைபெலாநிறைந்த மட்குலவுகள். (௬௭)

எணணினுட்பெருமழைபொழிந்திடுங்கடவுண்; மண்ணிருன்ம
ழைபொழிந்திடுமுகிலினைமாற்றிப்; புண்ணியருசெயாவளவுறாழித்
ததுபோறும்;விண்ணின்மேல்குமென்றுாத்தனன்மறைந்தனமேகம்.

கலிவிருத்தம்

வன்னிவண்ணர்மலைமுடித்திருந்; சென்னிபட்டதிறமுரைசெய்தன
ம்;பொன்னியாறுபுகுந்திடாழுநிய, கன்னிமாநகர்கதையைவிளம்பு

கலிநிலைத்துறை [வாம்

மேனிறைந்தெழவருந்தியமடனவிடைவீழ்ந்ததுந்; சூனிறைந்து

கொண்டிருட்புனற்சுழிகளிற்சுழன்று;மானி னந்திடு கொடியவர்திருவ
ருளாலே. தானிறந்திலளொழுகினளனுதினமடந்தை. (எ0)
கனையிமேலருந்தவம்புரிபவனருட்கண்ணுறுவன்; பிரமமாநதியென்ட
வர்குலத்தினும்பெரியோர்; னிவையமெய்விஞ்ஞானருதலகண்டெடுத்தன்
னவடன்;பெருமருந்துயரகற்றிடுன்னடைவிலேமேற்றி. (எக)
தந்தையாயனைத்தச்சமுந்தளாசியுந்தவிராவா; யெத்தவாறாவனமே
வியுன்றுமம்பாதெனரு; னர்தருவானேனயன்பேயைத்தமேனயருமே
பெறனைதயேயுணககடைக்கமடைககலமென்றுர். (எஉ)
திரிசிராமலையிலறயவாதிருவுளஞ்சிதைந்தபுரவலன்றுயிர்த்தேவியாமன்
பூவன்மாதேவி;சொரியுமண்மழைக்கச்சமாய்மஞ்சுநலநமெதாலைத்தொ
ன்; குரகதந்தனைபுதைத்கனனெனயனயுங்கொணமி. (எங)
அரசமாய்விழுந்தாற்றிலேமிதந்துவ்னயமடைந்தேன்; கச்சுவார்கழல
ரசனெய்விடுத்தேனொருகாலே; னசசமானதுவேண்டுமிக்குலத்திறு
க்கெனாறு; பிசசியாகியுமுயிர்சுமந்திருந்தனனபிழைத்து. (எச)
ஐயவென்றழுதுரைத்தனளந்தணனவளைப்; பையவேகொடுசென்று
போய்ப்புகுந்துதன்பதியினை;மையிலகற்புடைமனைவியோடுரைத்தனை
னவனதற்; றையலவந்ததுமவளதுபெருமையுந்தகவும். (எரு)

கலிவிருத்தம்

கருப்பமானதுநிறைகமலச்சீதையை-விருப்பமாய்வளர்த்தவான்மீ
கமேபோலவே யருப்பமுங்குறைவிலாதமாதநனபுன-நருப்புணநிகர்ம
ணித்தாடமடமாலிகை. (எசா)
சந்தனமிமசலம் பரிதந்தண்மலர்- கந்துகமம்மனைகழங்குடைபங்கி
விசுந்தரவோதிமந்தோழிமார்களுந், தநதனனவளநதுளர்ச்சிநீங்கவே
இன்படனிப்படியிருக்குநாளிலே- பொடைபடுநோய்களுநிறைந்த
தொள்ளிமழு- தன்புடைமருத்துவதலைமைமாதரா- யன்புடனமை
த்தனகன்றிடாமலே .... (எஅ)
பூரணகருப்பமாய்ப்பொறையுயிர்த்திடுஞ்-சீரியதினத்திலோர்முனி
வன்சேர்ந்தன - தேவைரபுங்கரணமும்யோகமுஞ்செறி- வாரமுநன்
மைமாய்வருதல்கண்டனன். ... ... (எகூ)
திரிபுவனப்பெருந்தேவியேயினை- மொருகடிகையிற்பொறையுயிர்
த்திடாதுகொள் பெருநலமெனச்சொலிப்பெயர்ந்துபோயினுன்; னரி
வையுஞ்சரணமேலாகநிற்றனள்.... ... ... (அ0)
முற்றிலுமுனிசொலுமுகூர்த்தந்தன்னிலே;பெற்றனள்குழவியைப்

பிறையைநேரொணுதற்கொம்வளர்ந்ததுநீதியுஞ்சாதக-முற்றிடுநினைச்சி னிமேலாலைதீட்டினர்..(அக)

கண்டுதன்றுயுடனிருந்தகோமகன், ஒண்டொருநான்குசென்றபின் விறினன்; றுணைடிய பெருட்டகழ்ச்சோழமண்டலங்: காண்டகவெங் கணுங்காணமானதே. ....(அஉ)

அன்படைச்சாரமாமுனியுமத்தலத; தனபொருட்டாச்சமேவிநார்த தன்மையால்; வன்படைககாவலன்மரிசுகுழா; மின்பழுற்றுறையு மவ்விடத்திசைப்பிருன். ....(அங)

சொல்லையனமச்சமிசோழமண்டலம்; டல்விதாயிப்படிப்போதனி றியோ; வல்லியமுயர்த்தவன்மரபிமுன்றிமேடு; ரிவலையோசேராமி னென்றுகூறினன். (அச)

அமைச்சருந்திருவுளமாகிலையேனை, புமைச்சிறைமருளினுலகமே ழைபுஞ்சமக்குநல்லொருவனைச்சோழன்றென்றலை; யியமகனுமு ன்கொணருவோமென்றுகூறினர். (அரு)

காவலன்காவிரிகடக்குங்காலையிற்; றேவியும்புனலினாடமிழ்ந்துதிர முற்; றவியோடிருந்தனளறிமிலென்னறனன; மாவருடபுகமுனியிரு ஙைகவெய்தினன், (அசு)

சட்பதங்குடைமதத்தறுகண்யானையைக்; கட்படம்டனர்ந்துதணக ளாயினேழிகனக; கொட்புறவிடினதுகொணருமெனறுதம்; முட்கல ந்தமைச்சர்களொருமித்தேகினர். (அஎ)

முனிவனுக்கிவையெலாமொழிசுவாமெனத்; துனைவொடுஞ்சென்று தங்கருத்தைச்சொல்லிறைவருமுயலுமெனறருளினனவர்; சனக ளிற்றினைவிழிகட்டியேவினர். (அஅ)

அரசியநடந்துலகனைத்துந்தேடியே, சுரமொருகாவிரிச்சாயி ற்சண்பக, மருமலிதிருநிலமருங்கிற்சென்றதே; திருமகன்சமைத்தன னசுற்றிலவ்விடை. (அகூ)

சிறுமகாருடனவன்சிலைதக்குஞ்சிற்றிலின்; மறவறுகடகரிவந்தமு ன்டணிந்; திறைமகன்றனைக்கரத்தெடுக்கலுற்றது; குறுமகாரனைவரு மிரிநதுகூவினர். (கூ0)

தாயமைமடபதுநின் றனயன்றன்னைவந்; தாயிருங்களிறெடுத்த சைத்தடிசன்றனர்; வாயினிலறைந்துசைவயிற்றில்வைத்தவ; பேவந்த னளுடனெழுதுசொல்லிருள். (கூக)

அந்தனனவ்விடையுறைந்தமைத்தலையிற்; றந்தியுந்தரிக்காஞ்சலிந்து

நின்றது; சிந்தையினுணர்ந்திறைதேவியேகரி - யிந்தனமிவன்பதத் தொழுதுசென்றனன். (௰௨)

கிறிசன்பதத்தினிற் கிரியினுச்சியி, னேறியகதிரொளிவெயிற்றெரிண்கரி யேறியமத்தகமிசையிற்சேர்ந்திருன் - றேறினர்சிவன் செயலென்று தேவியே. (௰௩)

திருநலமறையவர்மலராச்சிந்திரு - ரருமறைப்புநாணருசி சுடர்ந்திருந்தெரு கரிக்கோடுநீழிருந்தவுர்ளடி-யிருகரிக்கோடுமேவிருகவுந்தறதே. (

உன்னதமதகரியுவந்துசெனறருண்-மன்னியபரிசிராமலைக்கொழுந் தனுர்-சந்நிதிமுன்னராதரிக்கவைத்தது-சென்னிதன்சென்னியின்முடி யைச்சேர்த்திருர். (௰௫)

மந்திரகிழவருங்கிளையின்மாந்தருந்-தந்திரத்தலைவருந் தாலைமாக் களுந்-சுந்தரத்துணைவருமுறுதிச்சுற்றமும்- வந்துடன்வணங்கினவாரி மேலவே. (௰௬)

கழைந்தசிலையிவன்கரிகாலச்சோழனென்-றழைத்தனர்கடமையுமாறி லொன்றுகொண்-டொழித்தனன்றுயரெலாமுலகம்யாவையும்-பிழைத் தனபகைமையுபிணியுமற்றவே. (௰௭)

கடலெனுங்காவிரிக்கரையுங்கட்டிமுன் -செடிபடுதென்கரைச்சிவா லயங்களும்-வடகரைவாய்த்தலையுமாக்கினன்-படவரவின்முடிப் பாரநீககினன். (௰௮)

சேரனுஞ்செழியனுந்திறையளந்திட - வீரனிப்படிபடிபரக்கும் வேலையிற்-சாரனென்டவன்புரிதவத்தினன்மகிழ்ந்-தாரணந்தொழு மவனருளினெய்தினன். (௰௯)

வரமுனிவணங்கினன்வரங்கள்யாவையுந்-தருகுவமுனையெனச்சார ன்கூறுவா-னருமலர்திருமதியாறணிந்தவா-பரகதிபெறவருள்பாலியெ ன்றனன். (௨௰)

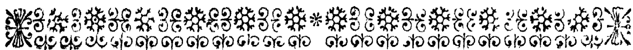
இக்கதைவிரும்பினோரெவர்களுங்கதி-புக்குறையவும்வரம்பொழிக வென்றனன்-றக்கதென்றருண்மிகுசாரமாமுனிக்- கக்கணஞ்சிவபதம ருளிப்போயினன். (௨௰௧)

முனிவனைவழுத்தினர்முனிவர்யாவரும்-புனிதனையிணையடிப்புகழுமெந் தையே-யினியொருகதையையுமியப்புகென்றனர் - கவியெனுமியிர் தொடுங்கலந்துகூறுவான். .... (௨௰௨)

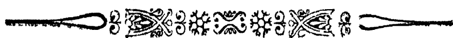
உறையூரழித்தசருக்கமுற்றிற்று.

௮-சருக்கம் [யஇ] திருவிருத்தம். (சா௯௰௮)

(௰௫)

தாயானசருக்கம்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

தோளெநெருங்கிளர் நிமிடையாற்சுயக்கவரிதயப்பகிரண்ட,கோ
ளமளவுங்கதிமுலையார்திருமேனியிற்செய்குங்குமமும்,வேளை முனிந்
தவருங்கவத்தோர்மனத்தைகந்ருநமேல்லோசிப்,பாளைமணமும்பதி
மளிசுந்தம் காவிரிப்பூம்பட்டினமே................................ (க)

நசசொரிமமுநதாருநடையார் நடனயுதமுனைடந்தோரைத்,
தைச்சோலையிமேலகுநீ நந்செர்தாமரையுந்தவம்பரிய, மைசசோ
லையிமேல விளையாடிக்குயிர்மேற்றிரும்பி வள்ளைசெறி, பச்சோலையி
லேமைமெழுதுப்பதிகாவிரிப்பூம்பட்டினமே. ... ...(உ)

கலிநிலைத்துறை

மாவிரிக்கும்பொழில்கள்சிலைமதர்ளுரிகளும்வயப்பரியும் பூவிரிசரு
நெடுங்கணையுமொழியாதளிக்கும்பொன்னகரங்,காவிரிசுருவடபாலா
யிமகராலயத்தருகுமையதுவாரிப்,பாவிரிகதும்பகற்பமை த்தபதிகாவி

ஷை வேறு [ரிப்பூம்பட்டினமே.

ஏடவிழ்ந்த தார்ப்பேசயர் மணல்களி விபுத்த, விடழிநதிடப்
பொருந்தி நிசாகளை வெதனமு, கூடி நின்றுநின் றரிய நித்திலம
ணி காணமு, நாடிவேலையை தாத்தி நீஞ் செழும் பகார் நகரம்.(ச)

அறுசீர்க கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

சாளையருடனைகாமைக களருமைகளித்த மாதர், தோளிணிற் பரித்
தரு சநிசா மமாதிரா விரேட, நீரமியக்திமிளின் றுட்விளைவு
டமெருநி விட்டகூ, மீளவுந் பமின்பீநேவிலை நசிடவித்தல்போலும்
புரிஙிமபூமடை நுழி கழித்துவிழுமுவலைமாலை, சுற்றியதிரையா
லாழிசகழியினடயுலவுநதோட்டங், கற்றிர வணையார்ரேவரமிர்திளை
க்கலைந்தபோது,னைற்பெழுரிலைபிற்றேமுனறுமர மரியென்னலாமே.

கலிநிலைத்துறை

சிவணராடும் றுமிடபம கா ராசிரியபா,வதரித்தருமனிறியே
பிமையநதருளத, தவமிம தருபாநகரடே பருப ஷத்தவைவர், நவநி

4404. VII-D.

தாயானச் சருக்கம்

திக்கெலாம்பிறப்பிடஞ்செழும்புகார்நகரம்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

அந்திரு நகரில்வாழு மரதநகுத்தனென்னும்-பித்திறை கயலங்கண்மார்
பம்பெருங் குடிவணிகனென்பான், றத்தைதயேயனையதேவிதன்னு
டன்செருக்குநாளிற், புத்திர செல்வம்வேண்டிப்புரிந்தனனிறைவர்
பூசை. (௮)
மதலையைப்பெறமுன்னுளில்வரமிலா நிலைமைபோல,புதல்வியைப்
பயந்தானதப்புதல்வியுந்தவழ்ந்து நின்று,குதலையுந்தெளிந்துபொன்
னங்கொம்புபோல்வளர்ந்தாண்மார்பிற்,றிதலையங்குரும்பை தோன்றிற்
றனங்கண்ணுந்திறையிட்டானே. (௯)
அத்தனுமகட்குத்தன்பேரளித்தனனதன்பின்னகைச்,சித்திரமயிலன்
னளைத்திரிசிரா மலையில்வாழு, மெய்த்தநகுத்தனென்னும்பெருங்குடி
வணிகன்கேட்டான், மத்தகக்களிற்றேன்மானையளகையான்வரைந்த
கலிவிருத்தம் [தென்ன.
அரதநபாலனன்களித்தவன்னமும்,விரிதநகுத்தனுமிரதிவேட்டையிற்
பொருதனரிளமுலைப்பூதரங்களு,மிருபயமலைகளுமெதிர்புநின்றன.(
குருகினநெரிதரக்குவளைசேப்புற,விருவருமுறைமுறையிலவுவாங்
தம்,பருகினர்மெழுகெனப்பசும்பதத்திலே-யுருகினர்கரைந்திரண்டுயி
ரொன்றாயினர். (௰௨)
இரதியுமதனனுமிவைந்தவாறெனச்,சுரதமுட்புலவியுந்தணிவுமெய்
துநாண், மருசனுந்தன்பதிமருவவேண்டுமென்-றரதநபாலனுக்கறிவி
த்தானரோ. (௰௩)
மணிமுதலியபலவளித்துமாதுல,னிணைமலர்க்கரமெடுத்தேதுகென்ற
னன்,றுணைவிதன்வருத்தமுந்துயருமாற்றியே,வணிகனுந்திரிசிராமலை
யிலெய்தினன்- (௰௪)
எய்தியங்கிருவருமியைந்து நல்லறஞ்-செய்தனரிளங்கொடிதிரிசிராம
லை-மெய்யனையன்பிறுல்வெள்ளிநாடொறுங்-கைதொழப்புகுந்தனள்
கணவனேவலால். (௰௫)
இருவருமிப்படிபயிலுநாளிலே-யரதநபாலனுமிறுதியாயினன்-னுரு
கியகிளைஞரிங்கோலமேயவினர்-மருகனுமங்கையுங்கண்டுமாழ்கினார்.
தீயுறுமயிலெனத்திரியுந்தண்கணை-பாயிளம்பிணையெனப்படைக்கு
ம்பெற்றதாடித்-தாயனைநினைந்துகுந்தனித்திருயோவெனு-மாயிரந்தா
லுயாவருதுவிம்முமே (௰௭)

முலைகளும்விழிசொரிபுனலின்மூழ்கின, வலைதருபுனலிடையனையுமூழ்கின, அலைபுறுமெழுகெனவுருகினளவள், கலைகளுஞ்சொரிந்தன கண்ணினீரொடே. ... ... (௰அ)

மங்கையைமகிழ்நறுமார்பிற்புல்கியும், பங்கயமலர்க்கரம்பற்றிநக்கியுஞ், செங்கயலொழுகுநித்திலங்கண்மாற்றினு, மங்கவளடையிலை துயருமாறினள். ... ... (௰௯)

சீரியவிரதமும்விருந்துஞ்செப்பையு, மூரியலாண்மையுமொழுகு நாளிலே, வாரியிற்கவுத்துவமணியைநேரொணக், காரிகைவயிற்றினிற் கருப்பமுற்றதே. ... ... (௨௰)

ஒளிமறைந்தவரிதொய்யிலினீங்கின, பாளிறம்படர்ந்தனமுதைப்பு நீங்கட, மேனிகழ்சுரும்பெனமுலைக்கண்வீறின, வானிடைவயங்கியரோமவல்லியே. ... ... (௨௧)

அன்னையுமகள்செயலறியவேண்டுமென், றன்னினைவிற்பொழுதுவரிநீரயின், மின்றுயிர்பெருமுகிழ்கொவீழ்த்தன, பொன்னியுமிருக்கைபுரண்டுவந்ததே. .... (௨௨)

ஆறுதலையிலன்னையேயுதன், மாறினராதநவுயிரிதீக்கிள், மேபெருமுபிறந்தகம்பெரிதுஞ்செய்திடக், கூறரும்பொருளெலாங்கொண்டுசெல்லுமே. .... (௨௩)

பூளையின்சுமையெனக்குழல்பொலிந்திடப், பாளையங்குழவிதம்பிய வளச்சேடியர், தோளையுமணந்துவெண்டுகிலைமேற்கொடு; நாளைவந்திடுமலதின்றுநண்ணுமே. .... (௨௪)

எதிர்நடந்தன்னையையிறுகப்புல்லுவோங்; கதிநடந்திளைத்தசெங்கமலப்பற்றுவோ; மதிமுகவெயர்வெலாமாற்றுவோமென; வதிசயவுணர்விலனைத்துமெண்ணினள். .... (௨௫)

மின்றிகழ்மருங்குலாணியையும்வேலையிற்; றென்றிசைவிளங்கியதேவர் நாயகன்; குன்றொனுநெடுஞ்சிலைகொண்டநாயகன்; மன்றலங்கருங்குழ
க லி நி லை த் து றை [ன்படர்ந்ததைநாயகன்.

சங்கரன்சிவன்சதாசிவனீசானன்; புங்கவன்றிரிபுராந்தகன்புராதனன்புராணன் கங்கைநாயகன்கறைமிடற்றிறைநுதற்கண்ணன்; னெங்கணாயகனிராமபன்சிராமலையிறைவன். .... (௨௭)

பூரணன்பரன்பராபரன்வெள்ளியம்பொருப்பன்; காரணன்மதனந்தகன்காலனைக்கடிந்தோன்; வாரணந்தனையுரித்தவன்மறைப்பொருளுவகைத்தோரணன்றனக்கபயன்சிராமலை நாதன். ... ... (௨அ)

முடித்தவெண்பிறைநிகரொண்வளைநீத்திடுதுகி, லடித்தவெண்ணிலா
வளைந்தபோனகைக்குழலசையத், திடத்திலருணடத்துவோமென
வொருசெங்கோல், பிடித்தவாறெனவேணுதண்டங்கையிற்பிறங்க.(
விடவிழ்ந்தபூங்குழலிதன்விரதநன்றெனக்கொண், டாடுமாறென
த்திருமுகமண்டலமசையச், சூடுகங்கையின்றிவலைபோனுதல்வெயர்
துளிக்க, நீடுகொன்றைபோலொருபணிகளத்திடைதிகழ. (௫௰)
நின்றுநின்றுசென்றிளைப்புறநெடிதுழைச்செறிய, வொன்றுசெங்கை
யிற்கழையின்மேலுடலெலாமொடுக்கிக், கன்றுமாலையுமழலையும்வி
லைபுங்கரந்து, மன்றிலாடலுமொழிந்தவளுனைபோல்வந்தான்.(
காயபண்டமுமெண்ணையிற்கலசமுங் கனகத், தூயமுத்தணிகலன்
களுட்விலையிலாத்துகிலு. மேயமங்கைபிருவர்மேற்சுமைகளாவெடு
ப்ப, மாயவன்றனக்கரியவனெளியனுய்வந்தான். ... . (௫௨)
தூரவந்திடுமவளையீன்றவளெனத்துணிந்தான், சேரவந்திடும்பொ
ழுதினிலெழுந்தெதிர்சென்று, பாரவந்தனைபுரிந்திருபதங்களிற்பணிந்
தா, ளாரவந்திருகரங்களாற்றழுவினளன்னை.... ....(௫௩)
மோந்துகொண்டனளுச்சியைமோந்தனண்முகத்தைத், காந்தளுந்
தொழுங்கரங்களையழுத்தினள்கண்ணிற், பாய்ந்தகண்ணினீர்புலர்ந்திட
வருண்மொழிபகர்ந்துசாய்ந்தகொம்புநேர்மகளுடனிருந்தனடவிசில்
எண்ணிலாவருங்காயபண்டங்களாமவையும், வண்ணமேகலைப்பே
ழையுங்கொணர்ந்தமங்கையருக், குண்ணுநீர்முதலளித்துநல்லடிசிலு
முதவிக், கண்ணைநேரொணுந்தாயுடனிருந்தனள்களித்து. ...... (௫௫)
மற்றைநாளிலேபுதரனாந்தழுங்கினமகளைப், பெற்றதாயெழுந்தனை
த்துமேற்றயிலமும்பெய்து, முற்றுமன்பினுண்மருத்துவத்தொழிலெ
லாமுடித்தாள், குற்றமொன்றிலாடன்றைசையும்பயந்தனள்குழவி.(
குழவியீன்றவட்கருமருந்தெண்ணெயுங்கொடுத்தே, யெழுநினத்தள
விழைத்திடுஞ்செயலெலாமியற்றி, யழகுமொட்டிலுட்டியிற்றியங்கொ
ருமதியளவா, மழகளிற்றினைமுருகவேளெனும்படிவளர்த்தாள். (௫௭)
சிதலைசிற்றெறும்பிளஞ்சினைசிலையினுட்டோ, பதுமாவிடரிமை
ய்விரிந்திரைப்புதுமான், முதலினோர்தமைவளர்த்தருளிறைமயிர்முக
மாய், மதலையொன்றினைவளர்த்ததுபுதுமையோமறையில். (௫௮)
மையுலாமழைக்கருமுகிற்படத்தினைமாற்றித், துய்யவெண்முகிற்
படமெனும்விதானம்வான்றலக்கிற், றையநுண்ணிடையரதநவதியை
யங்கரிட்ப், பையவந்தனளவளைமெய்யாகமுன்பயந்தாள். ......(௫௯)

மாதுலன்பெருந்தேவிதன் மனையினோடவருதல் - காதலன்பிறைந்பெருந்தநருநீ்சுனைந்தான்டா, னேனிலர்கரிவ்விருவரிலயாவோரொவெனரு
ற்று, நருமன்னைவிர்புருந்தனைமட நலாறுறைபுர ....(சுய)
முன்னர்வநிருந்தருளியதாயெதிர்முகமாய்ப், பின்னர்வந்ததாயிரு
நதனைாதிசயம்பிறந்த, தானேயாவினைரதமரிமருவைடனைந்தா
ன்-மினனைநெரானைசெம்பிமேலமறைநதனன்வி... ....(சுக)
உடந்யபாதனிசடையிமமுமிறைகருநவுத், மெதிநதமுன்வெனவ
ருமதிபோற்குடைதுலங்க, விந்தமணடலமிநது...ல்மெனவிறந்தி
உந்தாரகைககணமெனச்சொரிசிடமலர்கள். .... (சுஉ)
தேரடிபோர்திமம்பறநிட விரிந்தவெலைகிமறபொர,மாடிரண்டினை
மகைந்தனைசாமமாவயங்கற் மேசாடு மேசாருமை குவியசாட்புருவினை
கொண்டாடுபாம்பெனவாலவட்டங்கணினறமைய. .... (சுந)
வந்தரத்திலோரிருபதுவிந்நிலையனவிர - மரதாபமெபருநதுசெரி
மேலவருமணிமவேபோற் சுந்தரத்தரனிவிடை பிவமேடிமேமுசாதி
ன்மேருமற-விநதிரயபெருமடயவன்முகவிமே ரி ... (சுச)
தேவதுந்துபிமுழங்கினமுழங்கினசினனை, ... பரிபெயாலிந்தன
வால் ... பெயாதி... புனைவ
நேர்சொலமிருகரபவிதமெதிர்போறற. .... (சுரு)
தொலையாசமநான்மறையெசிரேரிர்கதிகக, வல்ர் நாண்மலர
கடவுருமம்புயமனையினை-வலைநாத தடர்சிரப மயிரும்வைனங்க;
மொம்மைல் விவேபுவ ... ககந்தருளி ... மை .... (சுசா)
வேத வரவியந்ரை கவாபாகுபநாமாவிரத, ராசெவர்களாபிடம
லாலயமமைப்போர,காதமேநமெததுரைப்பவரவருங்காணப்,பூத
நா னுடன்றிருக்கோயிலுட்ட புந்தான. ....(சுஎ)
நாயிலுய்க உட யானை ராபி நயசாற்,செயிம பரிவாகவந்தருள்
செயுந்நிவலை; யயிரம்பெய குடையவனை னைபு ஐனைநதுந்; தாயி
னல்லைவனல் வமெனைறனைக ழக. .... (சுஅ)

கலிவிருத்தம்

பாதநநுந்நனுமனைட பதபு,மேதமிலகினை குருமயநரடு, நா
தனைய ...ணிபடணி ... ரணைன்,வெதுறமறிவருயபதத்னைமேவி
னுர். ... .(சுகூ)
சத்திடமிதும் வனச்சாற்றி மறைமுனி; பத்திமொடனைவரும்பரவிக்
கூறுவா, ரித்தலமினையுமேவதனிலவருவாரி, முத்திசையமைடவது

மொழியவேண்டுமோ .... (௩௰)

ஷை வேறு

வையமின் புறமாதர்கற் போங்குக; செய்யகோலியரசன் செலுத்துக;
பெய்கவானஞ் சிவாலயம் பெருகுக; சைவமெய்ந் நூற்சடங்கெழுக்கவே.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

இனியவிந் நகரையிறையவன் புடைத்தெழுந்து பெருமைநிறைந்த திருசெவி
யிலே லிற்பெரு, படையிட ... லுபசரித்தலவுந் ... நிவாரிப்போர்
கருத்துறையு ... வழிமொழிந்து; தனமிருத்துயர் ... வைகையுடையவர்
... வையவாயுற ... ; தனமுற்றுமாவழுமு
... சேராதருளுமேமமுள்ளுயிர்நடவைக்குத் தரும். ...... (௩௨)

தாயானச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் [௰ ௩] திருவிருத்தம் (௩௭௰)

திருச்சிற்றம்பலம்

செவ்வந்திப்புராணம்.

